

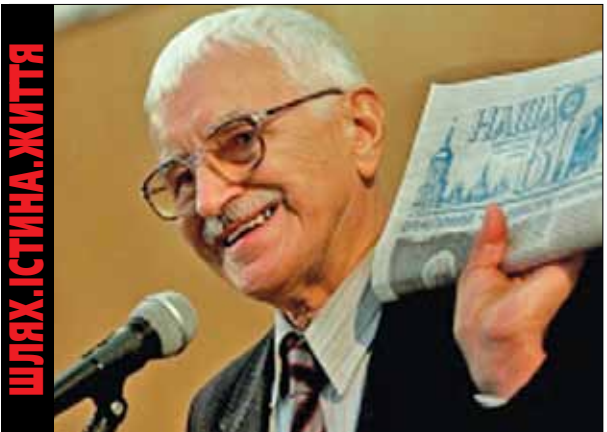
АМЕРИКА СЬОГОДНІ

**ЯК ПЕРЕКІНУТИ КОМПРОМАТ
З ХВОРОЇ ГОЛОВИ НА ЗДОРОВУ** **СТОР. 8**

УКРАЇНА І СВІТ

**КИЇВ - РОЗМІННА МОНЕТА
МІЖ ПУТІНИМ І ЗАХОДОМ** **СТОР. 6**

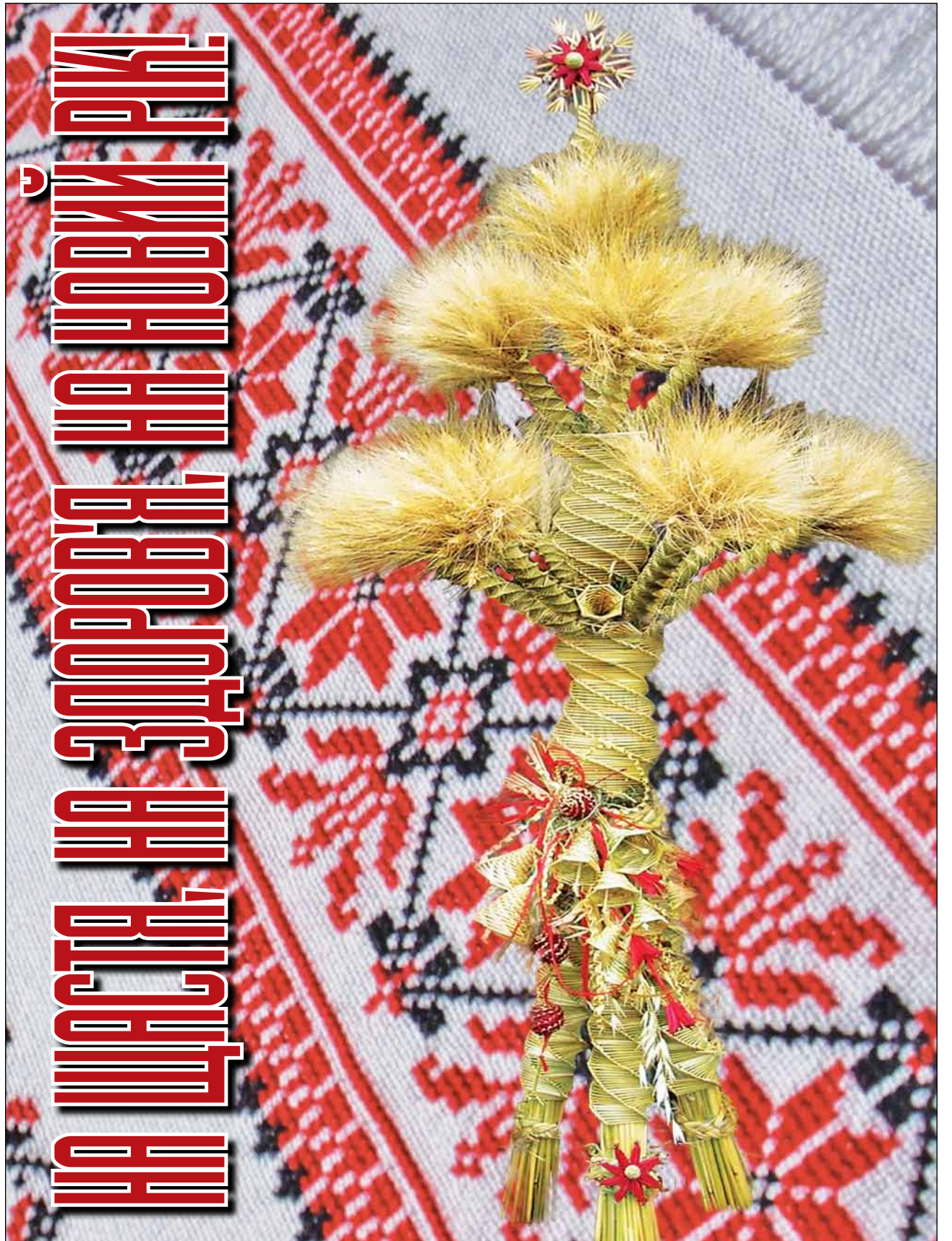
ШЛЯХ. ІСТИНА. ЖИТТЯ

**ХРЕСНА ДОРОГА ЄВГЕНА СВЕРСТЮКА
ТА «НАША ВІРА»** **СТОР. 14-15**

ДОВОЛА СВІТУ

**САНТО-ДОМІНҐО - ОСТРІВ,
ДЕ ЗИМУЄ ЛІТО** **СТОР. 20— 21**

НА ЗДОРОВ'Я, НА ЩАСТЯ, НА ПУТИНІ

**УКРАЇНА-США: 25 РОКІВ
ДИПЛОМАТИЧНИХ
ВІДНОСИН**

СТОР. 3-9

NOVA ГАЗЕТА

**ВІТАЄ СВОЇХ ЧИТАЧІВ ТА ЇХНІ РОДИНИ,
РЕКЛАМОДАВЦІВ, СПОНСОРІВ, ПРИЯТЕЛІВ,
ОДНОДУМЦІВ ТА ВСЮ УКРАЇНСЬКУ ГРОМАДУ
З РІЗДВОМ ХРИСТОВИМ, МАЛАНКОЮ,
ВАСИЛЕМ, СТАРИМ НОВИМ РОКОМ
ТА СВЯТИМ ВОДОХРЕЩЕМ!**

*Сієм, вієм, посіваєм –
З Новим роком вас вітаєм!
Сієм пшеницею, сієм зерном,
Сієм з душею і щирим добром.
Сієм у хаті, сієм для всіх,
Щоб не минали нас радість і сміх...*

*Дякуємо за увагу до нашої газети
та постійну підтримку
І Дай нам, БОЖЕ!*

**ХРИСТОС НАРОДИВСЯ!
СЛАВІМО ЙОГО!**

65 рядків від редактора

Доброго дня, шановні читачі!

Залишається тиждень до церемонії інавгурації 45-го Президента США. 20 січня на сходах Конгресу Дональд Трамп складе присягу й виступить з інавгураційною промовою перед нацією. Те, що ще зовсім недавно здавалося нездійсненним, стало реальністю. А з реальністю треба вміти жити.

Немає де правди діти, Трампу бракує й освіченості, й виховання. Але в нього є головне – сила волі й характеру, яких так бракувало попередньому президентові. Саме такі риси – визначальні для лідерів сучасного світу. Час м'якотілих і боягузливих лібералів безповоротно минає. Саме життя змушує людей в усьому світі голосувати за сильних волею й характером. Бо інакше Путін почне свій світовий реваншистський похід і крок за кроком відтворюватиме не лише Радянську імперію, а й проклятий народами світу соціалістичний табір.

Програвши вибори, вороги Дональда Трампа сіли на іншого коника – почали експлуатувати тему, що буцімто Трамп став президентом за рахунок дій путінських гакерів, які спотворили результати виборів. При цьому правда використовується для того, аби все перевернути з ніг на голову. Російські гакери справді атакують США й роблять це вже не перший рік. Але цього разу добути ними інформація розвінчувала незаконні й відверто підлі дії кандидатики в президенти від Демократичної партії Гіллари Клінтон ще під час праймериз. Але про це ніхто нині не говорить. Натомість, денно йночно заявляють про те, що гакери Росії втрутилися в американську виборчу демократію, так формулюючи слова й умовисновки, що в пересічного читача й глядача створюється переконання, що Путін справді дав наказ своїм гакерам підробити результати виборів в Америці на користь Трампа, вони цей наказ виконали й нині темні сили торжествують. Насправді ж, все було зовсім не так.

Минулі президентські вибори розколюли Америку. Вона сьогодні розділена, як ніколи. Розкол торкнувся окремих етнічних громад і навіть родин. Одні звинувачують інших і навпаки. Дійшло до того, що один мій знайомий подав на розлучення з дружиною, бо вона голосувала за Гіллари Клінтон, а він – за Трампа. Але всі ці пристрасті – тимчасові, нації слід заспокоїтися й об'єднатися навколо новообраного президента. Дати йому можливість продемонструвати, на що він здатний, а тоді робити висновки.

Так само слід заспокоїтися й нашій громаді. Україні Трамп нікому «здавати» не збирається, а для Путіна це буде дуже небезпечний противник. Набагато небезпечніший, ніж Гіллари Клінтон, яка свого часу робила з кремлівським м'ясником «перезагрузку». Трамп не звук програвати, не звук, щоб його водили за ніс, а тому вся ця риторика про майбутню непорушну дружбу його з Путіним триватиме лише до першого зіткнення їхніх інтересів, як лідерів двох держав. І тоді все стане на свої місця.

Ставлення ж Америки до України насамперед залежатиме від того, наскільки сильною й всепроникною там залишатиметься корупція. Ніхто не даватиме грошей тим, хто розкрадає власну країну й грабує власний народ. Саме цього найбільше й боїться в Україні ті, хто захопив владу й сидить на «схемах».

Треба бодай починати припиняти красти. Отоді й Америка прийде нам на допомогу, і власний народ згуртується довкола влади, яка дбати не про свої кишені, а про майбутнє України.

З пошаною до вас,
Валентин Лабунський —
головний редактор «Нової газети»

НАГОЛОСИ Й АКЦЕНТИ

Чверть століття тому США й Україна встановили дипломатичні відносини. «З моменту визнання незалежності України, Сполучені Штати залишаються надійним та стратегічним партнером України як на двосторонньому рівні, так і в рамках міжнародних організацій. А між двома державами закладено справжнє демократичне партнерство, у рамках якого США продовжують надавати неоціненну практичну допомогу в розбудові державних інститутів, громадянського суспільства, ринкової економіки та зміцненні безпеки нашої країни», – написав з нагоди круглої дати Президент України Петро Порошенко й додав, намагаючись на Будапештський меморандум, який насправді виявився нічого не вартим папірцем:

«Відмовившись від третього в світі ядерного арсеналу та великих обсягів звичайних озброєнь, а також від запасів високоемисного урану, Україна відіграє історичну роль у зміцненні глобальної стабільності та режиму нерозповсюдження ядерної зброї. Це були непрості рішення, але Україна ухвалила їх, покладаючись на запевнення та безпекові

Великий Кобзар колись мріяв, що Україна діждеться свого Вашингтона

РОЗЧАРУВАННЯ, ПАРТНЕРСТВО Й ОЧІКУВАННЯ

3 січня виповнилося 25 років встановлення українсько-американських відносин

гарантії іноземних партнерів, у першу чергу США».

Помилившись з визначенням майбутнього президента Америки й поставивши на Гіллари Клінтон, Петро Порошенко недавно роздавав найвищі ордени сенаторам Джону Маккейну та Ліндсі Грему, які побували в Україні. Тепер він розраховує на Конгрес, сподіваючись, що він не дозволить Трампу віддати Україну на заклання Путіну. «Особлива подяка за незмінну двопартійну підтримку з боку Сполучених Штатів суверенітету й територіальної цілісності України у складні часи російської агресії, коли Українська держава захищає ключові принципи свободи та демократії, які, власне, заклали фундамент успіху та сили американського народу», – пише Порошенко й запевняє «у твердій налаштованості України й надалі активно розвивати відносини стратегічного партнерства зі США, спрямовані на поглиблення всебічного конструктивного співробітництва у політичній, безпековій, економічній та гуманітарній сферах».

Втім, усе це штампи, які виголошують або пишуть з нагоди ювілеїв. Насправді ж з моменту встановлення дипломатичних відносин між Україною та Сполученими Штатами Америки зв'язки між державами розвивалися суперечливо й нестабільно. Офіційно США визнали Україну ще в грудні 1991-го. Але реальному становленню українсько-американських відносин сприяв лише перший офіційний візит Президента України Л. Кравчука до США в травні 1992 року, яким було розпочато створення договірно-правової основи двосторонніх відносин на засадах взаємної довіри й рівноправного демократичного партнерства. Водночас, незважаючи на досить інтенсивні двосторонні контакти протягом 1992 року, Сполучені Штати виявили недостатнє розуміння та усвідомлення нових політичних реалій, що виникли в Європі з розпадом Радянського Союзу. Для американської адміністрації була властива інерція сприйняття українсько-американських відносин головним чином кризь призму інтересів Росії та характеру двосторонніх відносин між Україною та Росією. Вагомим чинником,

який суттєво стримував і гальмував розвиток двосторонніх відносин, стало надмірне акцентування США своєї уваги на проблемі ядерного роззброєння України. В цьому питанні виявилася тенденція Вашингтона до застосування стандартних методів силового тиску на інші держави, дії й позиції яких не відповідають так званому «національним інтересам» США та їхній зовнішньополітичній стратегії. Американське керівництво не усвідомлювало того, що поведінка Української держави не вписується в наявні стереотипи поведінки інших республік колишнього СРСР.

Проросійські кола у Вашингтоні сприймали Україну як потенційну загрозу безпеці США. Такого підходу американська сторона дотримувалася протягом перших років розвитку України, вважаючи її явищем тимчасовим і перешкодою. США відверто блокували політичні та економічні контакти з Україною до ратифікації нею Договору про СНО-1, Лісабонського протоколу та приєднання до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї (ДНЯЗ). Певні зміни щодо сприйняття України внесли не американські політики, а законодавці – члени Палати представників американського Конгресу (візит в Україну відбувся в квітні 1993 р.), на переконання яких Україну слід розглядати як окрему суверенну державу, прагнення якої до незалежності має бути підтримане з боку США. Обмін візитами, ознайомлення з Україною поступово змінили позицію США. Одним з перших прихильників перегляду американської концепції щодо України був спеціальний радник держсекретаря США зі зв'язків з новими незалежними державами С. Телбот, на переконання якого у відносинах з Україною необхідно перенести центр ваги з проблем ядерного роззброєння на широке коло питань співпраці й на розвиток відносин США-Україна незалежно від відносин з Росією.

Втім, насправді вийшло так (це підтвердили пізніші події), що Америка разом з Великою Британією взяли участь у обдурюванні України на користь Росії. Кинувши 175 мільйонів доларів на ядерне роззброєння й підписавши папірець

під назвою «Будапештський меморандум», США та Велика Британія добились того, що Україна без будь-яких гарантій безпеки позбулася третього в світі ядерного арсеналу, хоч легко могла виторгувати тоді членство в НАТО. Але тодішній український президент Л.Кравчук цю можливість прогавив.

Хоч, ясна річ, були в 25-річній історії українсько-американських взаємин не тільки такі чорні сторінки.

У 1994-1995 роках США збільшили фінансову допомогу Україні на ядерне роззброєння та здійснення економічних реформ, довівши загальну суму до 700 млн. доларів. З нагоди 25-річного ювілею варто згадати й про інші українсько-американські проекти. Це й співпраця в галузі космічних запусків з використанням українських ракет-носіїв «Зеніт» і «Циклон», і проекти американських компаній «Елаєнт», «Монсанто», «Джон Дір», й ініціатива «Партнерство заради свободи», яка на відміну від традиційної технічної допомоги стосувалась підтримки інвестиційних і торговельних проектів з метою розвитку українського малого бізнесу, й спільні суто наукові проекти, й постійна фінансова допомога з боку США, зокрема для створення надійного укриття над зруйнованим четвертим реактором Чорнобильської АЕС, і співпраця на рівні міністерств і відомств, областей і штатів, міст і містечок...

Одне слово, світлич сторінок було не менше, ніж чорних. Але сьогодні Київ, згадуючи 25-літню історію українсько-американських відносин, більше дивиться не в минуле, а в майбутнє. Якою буде українська політика нової адміністрації? Чи не «здасть» Трамп Україну Росії? Чи вистачить в українського керівництва відчуття ситуації, щоб не допускати нових проколів у наших взаєминах? Чи допоможе нам Америка зброєю, якщо Путін усією своєю армодією посує на Україну? Усе це покаже найближчий час, коли після 20 січня почнеться президентство 45-го Президента Америки Дональда Трампа й разом з ним почнеться новий відлік українсько-американських відносин.

Володимир Козаченко,
політолог

АВТОРИТЕТНА ДУМКА

Гамлетівське запитання «Бути чи не бути?» можна було б уточнити: «Бути чи існувати?». Відомо, що данський принц почав дошукуватися правди й утвердив своє право бути зі шпагою, бути принцом, бути героєм п'яти актів. А «не бути» означало існувати поза історією.

Нинішнє філософське формування того ж запитання: «Здаватися чи бути?» так само торкається життєвої позиції людини, яка обирає шлях активного самоутвердження в житті і в своїй ролі, обирає справжність і відповідальність, або нічого не обирає, тобто залишається в пасивній ролі вдаваного діяча, вдаваного патріота, вдаваного учасника гри.

В українській мові *to seem* звучить, як *здаватися*, і те поняття набуває додаткового значення: *здавати позиції*, тобто *бути нікчемою*.

Відомо, що Христос навчав не-посвячених людей притчами. В основі притчі лежить життєва подія – засівання зерна за умов неоднакового ґрунту, сезонна робота у винограднику довірливого господаря, роздача талантів для їхнього розумного використання тощо.

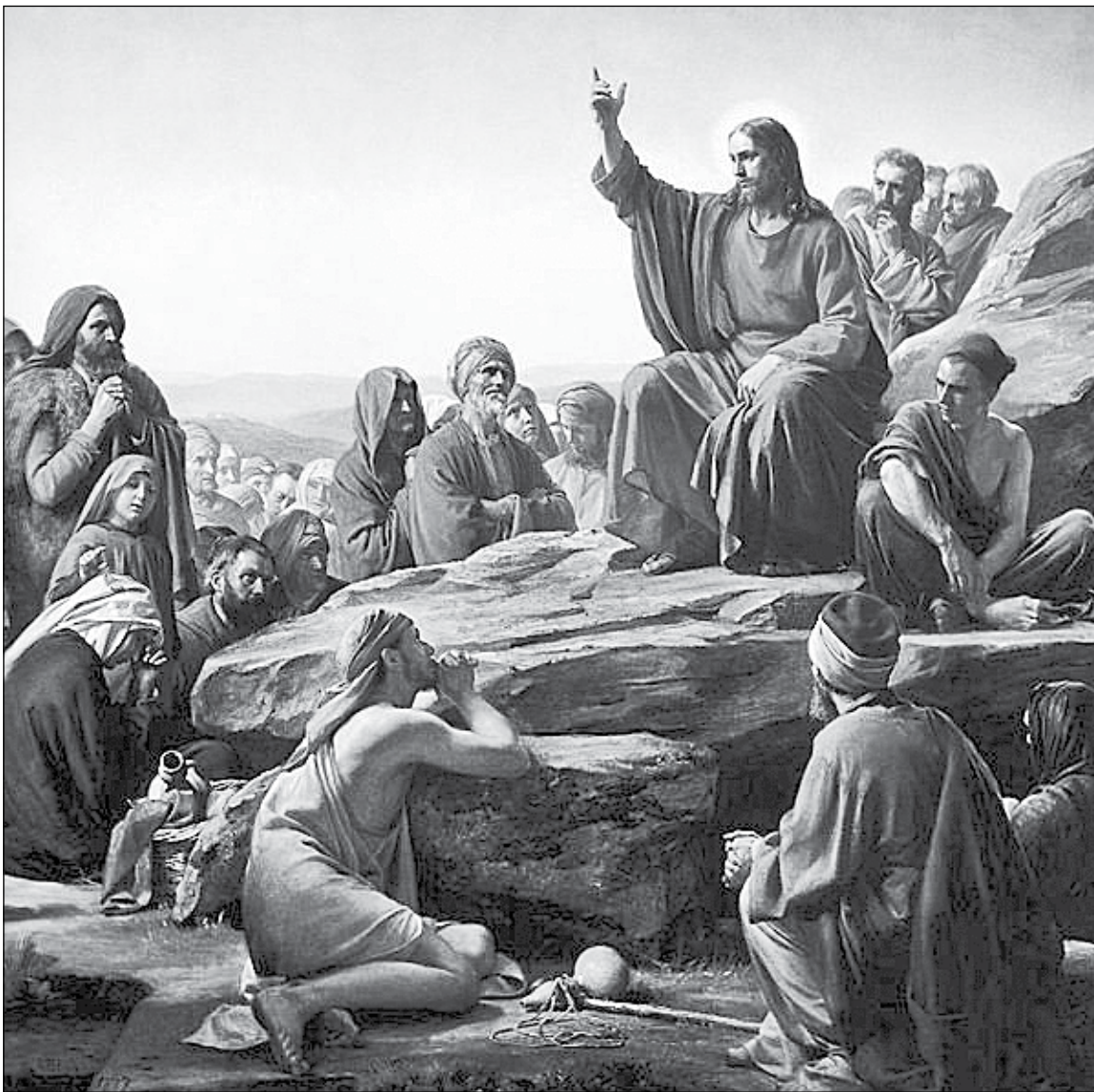
Суть притчі – у наведенні на ширші узагальнення, співвідносі із задумом Творця. Темні й заподливі люди брали життєві факти та події безвідносно до Божого промислу. Схильні до споживачького матеріалізму, вони переживали подію саму по собі, не задумуючись над її глибшим сенсом – вони не підіймалися до розуміння вищої суті, для якої подія – тільки щабель.

Практично усе наше життя – то притчі. Нерозумні беруть самий факт і смакують деталі. Розумні – задумуються над тим, чому Господь послав їм ту пригоду, зустріч чи біду і важке переживання.

Особливо великий привід для роздумів дають нам історичні події. Кожній країні було явлено свої притчі. Україні випало в ХХ сторіччі нещастя бути в епіцентрі найважчих катастроф. Комуністичний полон, в який нас затягнули обманом і силою, був тяжчим за Вавилонський, бо у Вавілоні дозволялася пам'ять про свого Бога.

Коли господаря виганяли разом з дітьми з хати, стало очевидним, що «світ перевернувся». А коли в урожайні роки люди мерли без хліба, чи було кому нагадати їм з Євангелії спокусу лукавого: якщо ти син Божий, то перетвори на хліб те каміння?.. Лукава ідея перетворення каменя на хліб запанувала на три четверти століття в країні, де було заборонено говорити про сучасне, а лише про майбутнє.

Особливо ж була заборонена Христова відповідь лукавому: «Не хлібом єдиним буде жити людина, а кожним словом, що виходить з уст Божих».

Христос промовляв до людей притчами. Картина Карла Блоха. 1876 р.

БУТИ ЧИ ЗДАВАТИСЯ?

Як таке могло статися в країні, яка тисячу років вірила і читала Євангелію? В країні, де національний пророк застерігав:

**Молітесь Богові одному,
Молітесь правді на землі,
А більше на землі нікому
Не поклоніться...**

Кланялись раби й незрячі, і вчені та ситі раби, кланялися ідолам злим і підступним... І богохульствували при цьому. Національного пророка ніби любили й повторювали за ним: «В своїй хаті своя правда і сила, і воля». Але коли прийшла пора грудьми захищати свою хату й свою волю, більшість поховалася по своїх кутках і спостерігала, як одчайдухи гинуть під вогнем і червоних, і білих ідолопоклонників.

Скільки притч явило нам ХХ сторіччя! А скільки їх являє ХХІ, де особливо цинічно кидають облуду й брехню ті самі чорнороти, що ще вчора вели нас до комунізму. Може, люди не чують слів пророчих, бо вони слухають спокусливі голоси облудних сирен?

«Гримить, тайна дрож проймає народи...» Ці слова Івана Франка про національне пробудження народів пролунали вже тоді, коли «нова релігія» – соціалізм – обіцяла перетворити пустелі на оази, а каміння – на хліб. Пророки її вчили інтернаціональної єдності, але вже Перша світова війна показала, що кожному своя сорочка ближче до тіла.

У війну стала національно оживати Україна, поділена між ворогуючими силами. Брат на брата! Але як же мало було тих, що почули: «Розкуйтеся, братайтеся». Та й то було велике диво, що нація, по суті заборонена, висунула гасло політичної незалежності й дала політичних лідерів, які поєднали ідею націоналізму з ідеалами демократії.

Тайна дрож, на жаль, не перейшла в національне пробудження забитих грецькоїв Але національний прапор піднято, і в обороні його пролито ріки крові. Можна сказати, що національно-визвольні змагання України утвердили волю до життя і дуже напорохали Москву, для якої Україна виникла несподівано. Виявилось, oprіч національної свідомості, є щось дужче, могутніше, що жило підсвідомо в серцях відданих цареві малоросів...

Біла й червона Росія з однаковою нетерпимістю поставилася до українського духу, але червона була гнучкішою в олжі та творенні хитрих імітацій. Вони підбирали українські прізвища своїм отаманом, маскувала свій уряд іменем свого ворога – УНР. Воєнний комісар Троцький рекомендував на перших порах «підроблятися під Петлюру» і вдавати спільність...

Отже, націоналізм уже після I світової війни став панівною стихією ХХ сторіччя і прокотився вітром свободи по всій планеті. Він визначав здоровий стан народного

організму в країнах, що здобули державну незалежність.

І, навпаки, всіляка підробка під «інтернаціоналізм» явила нам те болото, в якому чорти водяться. Поневолені нації, обізвані «визволенними», культивували найгірші форми рабства, а російська нація під час «вітчизняної» війни явила шовіністичну пиху, яка прикривала й жандармські амбіції, й приховане приниження при конфронтації із Заходом.

Усі ці національні викривлення цінують політику російської еліти й сьогодні.

Справа в тому, що здоровий націоналізм, так само, як добрий господар, не зацікавлений у кривдженні сусіда. Навпаки, він розраховує на порядного й статечного сусіда, який прибирає сміття й виполоє бур'ян.

Добрий господар розуміє, що порядок у своєму домі є передумовою порядку добросусідського. У нашому випадку доведеться ж вголос називати всіляке псування повітря, розведення сміття і навіть використання його для засліплення сусідів.

Хворобливий націоналізм завжди ображений і озлоблений. Варто задуматись, чому російський націоналізм, гвалтуючи свободу сусідніх народів, завжди мав до них зневажливі прізвиська: «хохли», «пшеки», «чурки», «лабуси»...

Імперський Кремль нещадно винищував і використовував східні народи. Але насправді з того

нищення для Росії користі не було. Приблизно, як на лісоповалі, де план по зрубаванню дерев перевиконувався, а сплав і вивезення деревини й на половину не забезпечувалися.

Праця велика, але то каральна праця. В Ічкерії та Грузії «перемога» Росії коштувала величезних матеріальних і моральних втрат. А хто вимірить, як будуть за те розплачуватися майбутні покоління?

Чесної Росії сьогодні не чути. З одного боку, чесні громадяни ізольовані, роз'єднані. З іншого – вони заглушені дезінформацією і завалені сміттям отруйної ненависті до сусідів. Імперським гебелсам здається, що вони виграли інформаційну війну проти сусідів.

А розважливі росіяни розуміють, що на їхніх очах відбувається самоотруєння й самооглушення. Нація, по суті, вигасає, спивається і втрачає свої джерела оновлення. Ситуація куди гірша, ніж була при вождях, які потроху заморожували процеси розпаду, утримуючи народ в суворих регульованих умовах.

Що ж стосується приручення інших народів, то колишній «принцип інтернаціоналізму» все ж таки втримував хворобу цинізму й підтримував ілюзії якоїсь рівності – хоча б на рівні «тваринної ферми» Дж. Орвела, де висіло гасло: «Всі свині рівні між собою, але є рівніші».

Нині ж оголений шовінізм неорадянського наступника династії Романових розрахований хіба що на полохливих рабів, готових визнати за ним право зверхності й розв'язної брехні перед телекамерою.

Звичайно, зі школи КГБ джентльменом не вийдеш, але принаймні мали б навчити читати, скажімо, старі істини Марка Аврелія: «З набагато більшою певністю я називаю чумою затруєння розуму, а не повітря навколо нас».

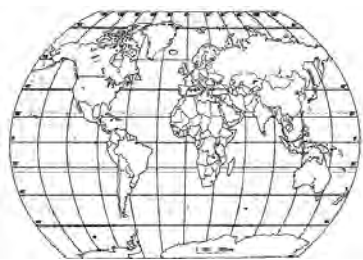
Відомо, що раби люблять називати себе вільними. Хами люблять посилатися на права людини. Боягузи хваляться безкарністю. А свобода чекає на своїх лицарів, які несуть обов'язок і відповідальність. Простір свободи у нас не заповнений. Пересічність і ницість узаконилися на мілинах споживачтва і спілкування мобількою.

Мене часто запитують: чи за таку Україну я ставив на карту життя? Україна – то ми. На кожному кроці бачиш маленьких людей, які не ставлять собі високих цілей і не прагнуть вирости. І на різних рівнях бачиш рабів, готових служити чужому богові з трепетом, але зраджують господаря, який не карає.

На кожному кроці ми відчуваємо брак українських громадян, які усвідомлюють себе наступниками тих, хто життя поклав за волю. З такими громадянами хіба мали б нині проблему з нардепами, які не розуміють, чий державі служать, з «елітою», яка не відчуває під собою загрозою звідусіль корабля, що потребує дбайливого догляду. Для такої «еліти» найважливішим є власна кишеня, а не держава і народ.

Євген Сверстюк
2009 р.

МІЖНАРОДНА ПАНОРАМА

ТЕРАКТ У ІЗРАЇЛІ

Четверо ізраїльтян загинуло внаслідок наїзду вантажівки 8 січня на групу вояків у популярному в Єрусалимі місці для прогулянок Армон-Ганатзив, що з нього відкривається вигляд на старе місто. Армон-Ганатзив є частиною окупованого східного Єрусалима.

Один військовик перебуває в критичному стані в шпиталі. Поранення ще десятих – незначні. Речник поліції Мікі

Четверо ізраїльтян загинуло й одинадцять поранено внаслідок наїзду 8 січня вантажівки на групу вояків у Єрусалимі

Розенфельд у зв'язку з трагедією пояснив журналістам: «Підозрюваний приїхав вантажівкою до цієї зони, де стояло кілька автобусів, з яких висаджувалися люди, й почав колесами чавити людей. Четверо загинуло на місці, понад 10 осіб було поранено. Спеціальні патрульні з'єднання та поліцейські швидко прибули на місце злочину. Здійснюється судово-медична експертиза. Єрусалим патрулюється спецпризначенцями».

Водія-терориста було застрелено під час нападу. Поліція заявила, що це – терористичний напад. Вантажівка мала ізраїльські номери. Водій був виходцем із переважно арабської дільниці східного Єрусалима Жабель-Мукабер.

ПОМЕР БАТЬКО СУЧАСНОЇ ПОРТУГАЛЬСЬКОЇ ДЕМОКРАТІЇ

Колишній прем'єр-міністр і президент Португалії Маріу Суареш помер у 92-річному віці. Від 13 грудня минулого року він перебував у лісабонському шпиталі Червоного хреста. Пізніше ввійшов у коматозний стан.

Суареш вважався батьком сучасної португальської демократії. Він заснував Соціалістичну партію цієї країни й перебував на посадах міністра закордонних справ, прем'єр-міністра та президента з 1986 до 1996 року.

У неділю, 8 січня, кортеж з тілом колишнього президента та прем'єр-міністра Португалії Маріу Суареша вирушив до монастиря Жеронімуш, де 10 січня відбувся державний похорон. У Португалії оголошено триденну жалобу.

У Португалії в 92-річному віці відійшов у засвіти Маріу Суареш, якого називають батьком сучасної португальської демократії

Антоніо Кошта – прем'єр-міністр Португалії: «Маріу Суареш все своє життя боровся за свободу. Втратити його – це все одно, що втратити людину, яку не можна замінити. Ми, португальці, багатьом завдячуємо йому. І

ми завжди це пам'ятатимемо». Суареш був очільником країни під час вступу Португалії до ЄС, який пізніше він критикував за систему заходів суворої економії, яку було введено проти Португалії в 2011 році.

НОВИМ МІНІСТРОМ ЗАКОРДОННИХ СПРАВ КАНАДИ СТАЛА УКРАЇНКА

За рішенням прем'єр-міністра Канади Джастіна Трюдо, українка за походженням Христия Фріланд очолила Міністерство закордонних справ країни. Раніше вона обіймала посаду міністра міжнародної торгівлі й змінила на посаді глави МЗС Стефана Діона, який очолював її з 2015 року. За наявною інформацією, Фріланд народилася в канадійському місті Піс-Рівер в провінції Альберта, але її мати, Галина Хом'як-Фріланд, українка за походженням.

Вона починала кар'єру в ролі журналіста, працювала стрингером Financial Times, The Washington Post і The Economist в Україні. Потім обіймала різні редакторські посади в виданнях Financial Times, Globe and Mail і Thomson Reuters. Пізніше Фріланд оголосила про намір балотуватися на

виборах до парламенту Канади від Ліберальної партії, виграла внутрішньопартійні праймериз 15 вересня 2013 року й була обрана до парламенту 25 листопада того ж року.

Президент України Петро Порошенко привітав Христію Фріланд з призначенням на посаду в Facebook. «Пишаємося й підтримуємо», – написав він. Новому главі МЗС Канади також привітав міністр закордонних справ України Павло Клімкін. Він запросив Х.Фріланд відвідати Україну й написав у Twitter: «Уявляю собі перші переговори міністрів закордонних справ двох держав, які ведуться українською мовою».

За повідомленнями зарубіжної преси підготував Хома Мусієнко Фото Reuters

ЗИМА ПРОТИ БІЖЕНЦІВ

Холодне повітря зі Скандинавії призвело до аномально низьких температур в усій Європі. Наразі найхолодніше у Лапландії, де температура впала до 40 градусів морозу за шкалою Цельсія.

Біженцям важко зберігати тепло в тих умовах, у яких вони перебувають. Більшість з них не має відповідного одягу та взуття – на них лише те, у чому вони прибули до Європи. Внаслідок переохолодження вже померло понад 20 осіб.

За офіційними повідомленнями з Болгарії, трьох біженців з Іраку знайшли мертвими у засніженому лісі, коли вони перетинали кордон з Туреччиною.

Працівники Комісії ООН у справах біженців б'ють на сполох.

Унаслідок сильних морозів у Європі в таборах для біженців зафіксовано спалах застудних захворювань і понад 20 смертельних випадків

Адріан Едвардс – речник Комісії: «Ми занепокоєні. Наразі найгірша ситуація на островах Самос, Кіос та Лесбос. На Самосі майже 700 мігрантів, включно з дітьми та людьми похилого віку. Вони перебу-

вають у наметах у центрах для біженців, але там особливо не нагріється».

Унаслідок сильних морозів у таборах для біженців зафіксовано спалах застудних захворювань, особливо серед дітей.

УКРАЇНА І СВІТ

Незвана війна, яку Росія веде проти України, починаючи з 2014 року, проявила тектонічні зсуви в світовому правовому та безпековому порядку. З'ясувалося, що принципи, на яких будувався світ після Другої світової війни, підважені. Щоправда, ці зсуви виявилися неминучими й початки їхні були помітні вже тривалий час.

наступницею СРСР у всіх міжнародних організаціях і «відреєдерила» все союзне майно за кордоном. Не стурбувало тоді й порушення основоположного права власності, принципів добросовісності та пропорційності. Росії допомогли відібрати ядерну зброю в нас, знаючи, що вона тримає в Україні військову базу та флот. Підписуючи Будапештський меморандум, глави держав розуміли, що це, за словами колишнього посла США в

з Чорноморським флотом РФ, і підприємства військово-промислового комплексу СРСР, від яких залежала Росія, і українська історія, що є вічним доказом російської брехливості та деспотії, а найбільше український успіх, який зруйнував би міф про велич та успішність Росії.

Після розпаду Радянського Союзу та проголошення незалежності Україні бракувало національної ідентичності в значній частині людей і полі-

РАЙСЬКЕ ЯБЛУКО

Українські виклики – як випробування для західних демократів

ЄС і НАТО дозволили повоненним демократичним державам відмежуватися від держав тоталітарного світу, які на чолі з Радянським Союзом також були членами ООН. Але саме свобода й гідність людини стали лінією розмежування в біполярному світі, а загроза тоталітарного радянського табору лише утверджувала віру демократичних держав у декларовані цінності. Саме крах радянської ідеології став для Заходу показовим випробуванням на відданість ідеалам.

Попри падіння Берлінського муру, західних альянтів цілком влаштував ослаблений, але збережений Радянський Союз. І виступ президента Джорджа Буша-старшого у серпні 1991-го в стінах тоді ще Верховної Ради УРСР засвідчив, що Заходу комфортно сприймати всі союзні республіки, зокрема й ті, які прагнули незалежності, крізь призму інтересів Москви. Тоді зі слів президента Буша ми дізналися, що «свобода – це не те саме, що незалежність», і що наше прагнення незалежності – це «суїцидний націоналізм, який базується на етнічній ворожнечі».

Тому з розпадом Радянського Союзу вся увага Заходу, і прагматична, і романтична, була прикута до Росії. Її територія й населення означали нові ринки, а ядерна зброя, армія та геополітичне становище, зокрема сусідство з Китаєм, – нові безпекові пріоритети. А ще це була terra incognita, новачок-мажор у класі, з яким усі хотіли товаришувати і якого так подобалося огортати турботою, прощати всі помилки, але захоплюватися найменшим успіхом. При цьому решта союзних республік за умовчанням сприймалися як бідняк під покровительством мажора-Росії. Замість того, щоб оцінити реальні та потенційні загрози «Росії-завжди-імперії» та будувати свої відносини з нею на основі цих загроз, західні держави за дія власного комфорту взаємодії з нею заходилися будувати міф «демократизації Росії». При цьому нікого не збентежило, що РФ оголосила себе право-

Україні Стівена Пайфера, «був чек, за яким ніхто не мав наміру платити». Тобто, Захід фактично взяв участь у брутальному обдурюванні України, всучивши нам замість повноцінного документу, який гарантує безпеку, безвартісний папірець,

Росія стала членом Ради Європи, але саме остання почала допомагати їй запроваджувати ідеологію «руського міра», вимагаючи, зокрема від України, «защиты прав русскоязычного населения». Москва, відчувачи безкарність, розширювала межі можливого й ставала дедалі відвертішою у своїй брутальності: «Ми не дбаємо про ваші демократії, права людини та верховенство права, але ви нас боятиметеся й любитимете». Безкарність цементувалася тим, що не пахне: російським газом та російськими грошима. Росія продукувала багато газу й багато грошей, вкладаючи їх у банки й нерухомість, громадські організації та аналітичні центри, у медіа й політичні сили. І всі її боялися й любили.

Водночас зламани бар'єри потрібні були Москві не для внутрішнього вжитку. Її мета – відновлення імперії, переділ сфер впливу у світі. Російсько-грузинська війна 2008 року була репетицією для гібридної воєнної машини РФ і «тест-драйвом» для перевірки на спроможність політичної машини Ради Європи, ЄС, НАТО та ООН. Кремль мав лишитися задоволеним обома. Результат гібридної війни – два російських анклавів в Грузії: Абхазія та Південна Осетія. Рада Європи вказала Росії, що так «співвітчизників» не захищають; ЄС вирішив, що це Грузія спровокувала війну; у НАТО заявили, що винні обое; ООН дуже старалася, але рішення не прийняла. Це стало сигналом до дії: що брутальнішою буде сила, то тихішими ліберальні цінності.

З цього моменту російська війна проти України була фактично неминучою. Участь останньої в оновленому імперському проекті Росії була критичною. Непідконтрольна Україна несла багато загроз: це і Чорне море

тичної еліти, досвіду свободи та державності, а також почуття гідності для обстоювання інтересів Української держави. Натомість були комплекс «молодшого брата», набутий упродовж сторічного досвіду колонізаторського правління, страх як наслідок геноциду найстрашнішого штибу – через голод, масове зросійщення етнічних українців. Ідеальні умови для утвердження Кремлем своєї вирішальної присутності в економіці, політиці, медійному просторі та культурному середовищі, а далі для нового «возз'єднання двох братніх народів».

Однак обидві спроби пришвидшити «возз'єднання», як у 2004-му, так і в 2013-му, дали зворотний результат. Українці менш як за 25 років незалежності пройшли катарсис та усвідомили не лише те, що вони – українці, а й те, що є носіями цінностей свободи, прав людини та демократії і що треба вимагати поваги до них від своєї влади, що там, за східним кордоном, живуть за зовсім іншими цінностями й ніякі вони нам не брати. Тому в Росії лишився єдиний спосіб «возз'єднання» – окупація.

Окупаційний марш Росії в Україні розпочався в лютому 2014 року з проекту «Крим-наш», який був потрібен для гарантування безпеки Чорноморського флоту й присутності в «правильному місці» на майбутнє. Поки українці в шоці та з надією дивилися на західних гарантів Будапештського меморандуму, ті благали українську владу не заважати «зеленим чоловічкам», щоб не було гірше. Російську присутність у Криму демократичний світ офіційно «побачив» лише після того, як РФ сама це визнала за результатами псевдореферендуму 16 березня 2014-го. Тоді всі швиденько заявили, що ніколи не визнають анексії Криму, завжди підтримуватимуть територіальну цілісність України, і поквапилися зайнятися своїми справами.

«Гірше» не забарилося. На відміну від Криму «зелені чоло-

вічки» з «ДНР» і «ЛНР» не мали завдання перевтілюватися в російських солдатів – вони повинні були лишатися за лаштунками й керувати процесом легітимізації присутності РФ в Україні й дезінтеграції країни зсередини через вибори на окупованих територіях та особливий статус для них.

12% території під окупацією, понад 10 тис. загиблих, десятки тисяч поранених, 1,5 млн втікачів, Іловайськ і Дебальцеве, близько сотні тисяч гектарів замінованої землі, зруйновані інфраструктура та житло, викрадені й вивезені до Росії підприємства – ось неповний перелік трагічного спадку двох з половиною років реалізації російського проекту в Україні. Але демократичний світ і далі не може розгледіти РФ на окупованих територіях Донеччини та Луганщини, попри присутність там тисяч російських солдатів і російського важкого озброєння.

На зір суттєво впливає небажання визнавати стороною воєнного конфлікту РФ, яка заперечує свою присутність на Сході України, на відміну від Криму: «Ми не можемо казати про те, що ситуація на Сході – це наслідок російської агресії, бо Росія це заперечує». Якщо визнати РФ кривавим окупантом Європи XXI століття, то як тоді з цим жити? Як продавати росіянам французьку картоплю, німецькі авто й лондонську нерухомість? Як ходити на пишні приййоми російських посольств? Як брати захмарні російські гонорари? Як же тоді визнати руйнування міфу про «демократизацію Росії» і те, що ти захоплювався не «успішною та сильною країною», а банальною агресивною деспотією? Як жити в страху помсти Росії? І все це через якусь там Україну?

Через ці страх і сором сьогодні в пристойному міжнародному товаристві згадка про Крим сприймається як вульгарний жарт, запрошення до участі в міжнародному заході супроводжується переконливим проханням не говорити про Росію та війну, а розмови

про це викликають роздратування. Міжнародні організації хочуть говорити про страждання людей, а не про їхню причину, про територіальну цілісність України, але не про те, чому її порушено. Українські політики, які дозволяють собі не мовчати про причини й наслідки Мінських домовленостей, давно не у фаворі в їхніх послідовників, а деякі європейські вже заплатили своїми політичними кар'єрами.

Україна у 2017-му буде іспитом на сумління, який примушуватиме демократичні держави до непростого ціннісного вибору.

Покарання жертви – це тортури й приниження людської гідності. Тому вимагати від України назвати війну на Сході внутрішнім конфліктом, зокрема провести амністію, вибори під окупацією і визнати особливий статус окупованих територій – це карати жертву й принижувати гідність 40 мільйонів українців. Західні держави можуть і далі тиснути, але тоді вони мусять визнати, що не права людини, демократія та верховенство права, а сила, страх і торгівельний баланс стали для них засадничими принципами. А ще мають пам'ятати, що, штовхаючи Україну в обійми Росії, вони вкотре утвердять останню в її безкарності та неминуче заохотять до нових конфліктів. Це також шлях до повної корозії всіх міжнародних організацій, членом яких є РФ, а отже, банкрутства правового та безпекового порядку у світі.

Бути відданим принципам свободи та гідності означає прийняти Україну як державу, яка відбулася і яка не мусить нікому доводити право на своє існування. Таке переосмислення дасть змогу побачити в Україні з її хоч і драматичним, але унікальним досвідом відносно зі своїм північним сусідом ключ до вирішення багатьох безпекових проблем.

Оксана Сироїд,
заступник голови Верховної
Ради України
Карикатура із сайту
www.korrespondent.net

В УКРАЇНІ

НА УКРАЇНУ
НАЛІТЕЛА ЗИМА

Унаслідок переміщення активного циклону з Чорного моря та поширення холодних мас повітря зі Скандинавії протягом останніх днів в Україні склалися складні погодні умови. Про це повідомляє Держслужба з надзвичайних ситуацій з посиланням на Укргідрометцентр.

На території Одеської, Миколаївської, Кіровоградської, Черкаської, Полтавської, Сумської, південних районів Київської, східних районів Вінницької областей зафіксовано сильні снігопади з утворенням снігового покриву висотою 25-30 см, на Одещині та Миколаївщині – до 35 см, сильні тривалі хуртовини, снігові замети, посилення швидкості вітру до 15-20 м/с, у Херсонській, Миколаївській, Дніпропетровській, Полтавській областях відкладення ожеледі на дротах, деревах та дорогах.

У зв'язку із сильними снігопадами та хуртовинами в горах Львівської області та у високогір'ї Івано-Франківської й Закарпатської областей зійшли лавини. В гірських районах Закарпатської області існує загроза зсувів снігу на дороги.

У Києві приріст снігового покриву зафіксовано в межах 10-15 см, зниження температури – до 15-18°C.

Унаслідок негоди загинуло 5 громадян України, багато населених пунктів залишилися без електрики.

СУД ДОЗВОЛИВ
ЗАТРИМАТИ ЯНУКОВИЧА
Й ЗАХАРЧЕНКА
У «ЦЕРКОВНІЙ СПРАВІ»

Печерський суд Києва дав дозвіл на затримання експрезидента України Віктора Януковича й колишнього міністра внутрішніх справ Віталія Захарченка у «церковній справі».

Суд 3 січня за клопотанням слідчого Генпрокуратури дозволив затримати Януковича, ухвалив аналогічне рішення стосовно Захарченка, а також дав дозвіл на затримання Валерія Коряка – ко-

лишнього начальника київської міліції.

Слідчий ГПУ повідомив, що підозрювані переховуються від слідства й суду. Щоб уникнути знищення доказів та впливу на потерпілих, свідків та експертів, слідчий вважає, що підозрюваних треба затримати й привести до суду для призначення їм запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою.

Захарченко, Янукович і Коряк підозрюються в незаконному позбавленні волі Олександра Драбинка – особистого помічника нині покійного Предстоятеля Української православної церкви Московського патріархату митрополита Володимира (Сабодана). Слідчі вважають, що Янукович та його оточення тиснули на покійного митрополита, щоб змусити його зректися престолу.

Відомо, що підозрюваним у цій справі є також народний депутат від «Опозиційного блоку» Вадим Новинський, якого позбавили депутатської недоторканості. Ще двоє підозрюваних – командир та заступник СБСМ «Грифон» ГУМВС України в м. Києві. Інформації щодо дозволу на затримання решти фігурантів поки що немає.

У СБУ ВВАЖАЮТЬ
«ПОЛІТИЧНИМ ПІАРОМ»
ОПРИЛЮДНЕННЯ
Н.САВЧЕНКО СПИСКІВ
ПОЛОНЕНИХ

Радник голови СБУ Юрій Тандіт осудив оприлюднення народним депутатом України Надією Савченко списків полонених та зниклих безвісти на Донбасі і в Росії.

«Списки нам, звичайно, відомі. Ми працюємо з цими списками. Я лише можу сказати, що є певні закони, які обмежують викид будь-якої інформації, пов'язаної з персональними даними», – розповів Юрій Тандіт в ефірі каналу «112 Україна».

«Ми не повинні використовувати цю інформацію для якихось корисливих цілей, маніпулювати списками, займатися політичним піаром. Важливо пам'ятати, що це життя людей, і нам треба зробити все, щоб хлопців звільнили», – наголосив радник голови СБУ.

Він додав, що публікація таких даних може нашкодити не лише полоненим і зниклим безвісти, а й їхнім близьким та рідним, «які перебувають у тяжкому емоційному та моральному стані». Юрій Тандіт також пообіцяв, що СБУ «проведе певну роботу» з Надією Савченко.

В оприлюднених 10 січня Н.Савченко списках українських полонених експерти знайшли багато неточностей та помилок, зокрема до них занесено кількох давно загиблих українських військовиків.

ІНФЛЯЦІЯ СПОЖИВЧИХ
ЦІН ЗА МИНУЛИЙ РІК
СТАНОВИТЬ 12,4%

Ціни на споживчому ринку України в грудні 2016 року зросли порівняно з листопадом на 0,9%, а за 2016 рік у цілому – на 12,4%. Про це повідомив Держкомстат.

Як зазначає відомство, на споживчому ринку в грудні ціни на харчі та безалкогольні напої зросли на 1,6%. На 7,0-4,3% підвищилися ціни на овочі, молоко, сметану, масло, сири, кисломолочну продукцію; на 2,1-1,1% – хліб, яйця, свинину, цукор, яловичину, сало.

Водночас на 2,3-0,4% подешевшали фрукти, оливкова олія, м'ясо птиці.

Ціни на алкогольні напої та тютюнові вироби зросли на 3,2%, у т.ч. алкогольні напої – на 5,1%, тютюнові вироби – на 2,0%.

Одяг і взуття подешевшали на 2,8%, зокрема, одяг – на 3,2%, взуття – на 2,4%.

Підвищення цін на транспорт у цілому на 0,7% відбулося в основному за рахунок подорожчання проїзду в автодорожньому транспорті на 1,1%, палива та мастил – на 0,6%.

У сфері зв'язку ціни зросли на 2,8%, що пов'язано з підвищенням абонентної плати за користування телефоном на 20,8%.

Ціни виробників промислової продукції в грудні 2016 р. порівняно з попереднім місяцем зросли на 3,2%, за рік у цілому – на 35,7%.

В УКРАЇНІ ЗБІЛЬШИТЬСЯ
АСОРТИМЕНТ
ІНОЗЕМНИХ ЛІКІВ

Терміни для реєстрації іноземних ліків в Україні відтепер суттєво скорочено – з кількох років до кількох діб. Про це повідомило Міністерство охорони здоров'я (МОЗ) України.

«Це дозволить збільшити асортимент ліків, яких в Україні зареєстровано майже 10 тисяч», – наголошується в повідомленні МОЗ на Facebook.

«Виробники не хотіли реєструвати в Україні ліки через складність процесу та корупційну складову. Тому пацієнти були обмеженими у виборі ліків», – додають у міністерстві.

Раніше повідомлялося, що з 1 січня почала діяти постанова уряду про «референтні» ціни на деякі

ліки – це означає, що ціни на них встановлюватимуть залежно від середньої ціни в 5 країнах Східної Європи: Польщі, Словаччині, Угорщині, Латвії та Чехії.

Йдеться про препарати для лікування при серцево-судинних хворобах, бронхіальній астмі та цукровому діабеті, вартість яких буде частково чи повністю відшкодовувати держава. Відповідний наказ опублікував днями Мініюст. Тепер ліки, зареєстровані у США, Швейцарії, Японії, Австралії, Канаді та ЄС, можуть бути зареєстровані в Україні за 17 днів.

ТЕРОРИСТИ ОБМЕЖУЮТЬ
ВВЕЗЕННЯ ХАРЧІВ
У ОКУПОВАНІ РАЙОНИ
ДОНБАСУ

Терористи так званої «ДНР» обмежили ввезення харчів громадянами з українського боку до 50 кг на одну особу. Про це йдеться в звіті Спеціальної моніторингової місії ОБСЄ в Донбасі.

Згідно з ним, представник прикордонної служби України повідомив ОБСЄ, що в листопаді 2016 року максимально допустимий вагу харчів, дозволених для ввезення на непідконтрольні території, було збільшено з 50 до 75 кг на одну особу. Однак пізніше на блокпосту «ДНР» спостерігачі зафіксували кілька автомобілів у черзі на в'їзд і виїзд.

«Озброєний представник «ДНР» розповів місії, що кожен громадянин не може провезти понад 50 кг харчів у підконтрольні «ДНР» райони», – йдеться в повідомленні.

Нагадаємо, Головне управління розвідки Міністерства оборони України повідомило, що бойовики так званого 9-го окремого штурмового мотострілецького полку морської піхоти (Новоазовськ) ЗС РФ зіткнулися з нестачею продовольства, води та дров. Тому вони погрожували місії ОБСЄ, вимагаючи продовольства.

ЄВГЕН ЧЕРВОНЕНКО
БЕЗ ГРИМУ

Колішній міністр транспорту та зв'язку й экс-губернатор Запорізької області Євген Червоненко, який разом з Петром Порошенком «робили» В.Ющенка президентом, аби дістати від нього високі посади, влаштував скандал на автозаправці WOG біля Рівного через те, що його не пропустили без черги.

Про це написав на своїй сторінці у Facebook радник экс-глави Донецької облдержадміністрації Сергія Тарути Костянтин Батозський.

«На заправці WOG, що на об'їзній навколо Рівного, неабияку чергу пристойних сімейних відпускників, які повертаються до Києва, голосно розбавляє собою відомий у минулому Євген Червоненко. Він п'яний, гучний, нахабний і огидний.

Він розмахує «золотою карткою», називає себе членом ради директорів неясно чого, каже, що в нього 7 орденів від «цієї країни», влізати переді мною в чергу, до мого нетиного, аж ніяк, обурення», – розповів він. За словами очевидця, після цього розпочалася сцена «звичайного свинства». «Пан Червоненко кричав, бризкав слиною, обіцяв мене і всіх «порішати». Потім було сказано, що скоро цей час скінчиться, і нас, «козлів», закопають».

За словами экс-міністра, він мав телефонну розмову з радою директорів у Каліфорнії, коли невідомий причепився до нього, що Червоненко розмовляє російською мовою. Нагадаємо, раніше одіозний Червоненко потрапив у ще один скандал, коли гнівно висловився в бік членів комісії після того, як не зміг пройти конкурсний відбір на посаду глави Одеської ОДА. «Тож нехай ця країна горить вогнем. Я ще зароблю», – сказав тоді цей тип.

У ЛЬВОВІ РОЗСЛІДУЮТЬ
ЗНИКНЕННЯ МУЗЕЙНИХ
СТАРОДРУКІВ
І РУКОПИСІВ

Поліція відкрила кримінальне провадження за фактом зникнення 95 старовинних книг із Львівської галереї мистецтв. Про це повідомили у ГУ Нацполіції у Львівській області.

В управлінні зазначили, що відкрили кримінальне провадження за статтю «привласнення, розтрата або заволодіння майном шляхом зловживання службовим становищем». Санкція статті загрожує обмеженням або позбавленням волі до п'яти й восьми років відповідно. Проводиться досудове розслідування.

Раніше гендиректор Львівської галереї мистецтв Тарас Возняк повідомив, що в результаті інвентаризації в Музеї мистецтва давньої української книги не дорахувалися 95 книг і двох рукописів XVI-XVIII ст.

Їхня вартість на чорному ринку, за його словами, може сягати мільйонів доларів. Цікаво, що під час електронного декларування доходів чимало українських владомощів показували, що володіють раритетними стародруками й рукописами.

За повідомленнями українських видань та інформаційних агенцій

АМЕРИКА СЬОГОДНІ

Скандал довкола втручання російських гакерів у президентську кампанію в США 2016 року несподівано набув характеру чи не «кібер-Перл-Гарбора», який передікав экс-голова Пентагону Леон Панетта.

Легковажність і нерішучість американської влади у відбивання кіберзагроз має тривалі негативні наслідки. Поставлено під сумнів легітимність нового президента. Посіяно зерна недовіри до виборчих інститутів. Визнано факт зовнішнього втручання у внутрішні справи Сполучених Штатів.

Сюжет виявився простим і передбачуваним, як любовний роман. 22 липня 2016 року 50547 сторінок листування Національного комітету Демократичної партії (НКДП) публікуються на сайті WikiLeaks і стають невичерпним джерелом скандальних новин. Наявна в листах конфіденційна інформація про фактичну фальсифікацію праймериз на користь Гілларі Клінтон і про внутрішню кухню штабу завдає величезних іміджевих втрат президентській кампанії демократів.

Але замість того, щоб обговорювати сутність розвінчань, американські ЗМІ заходилися обігрувати тему зовнішнього втручання у перебіг виборів на користь Трампа. При цьому ігнорується той факт, що Росія веде гакерську війну проти США та інших держав вже десятиліття, увага акцентується не на «подвигах» Гілларі Клінтон та її штабу, а до висновку: вибори підтасовані на користь Трампа Путіним та його гакерами. Хоч фактично нічого такого немає навіть і приблизно. Ніхто не зламував баз даних виборців, ніхто не втручався в перебіг підрахунку голосів, ніхто не вкидав голосів на користь Трампа, одним словом, ніхто не застосовував російські виборчі технології в США. Просто розвінчали, ким насправді є Гілларі Клінтон та голова її передвиборчого штабу Джон Подеста. Але численні противники Трампа використали цей факт по-своєму.

Перше розслідування на замовлення НКДП проводить приватна агенція CrowdStrike, яке заявляє про виявлення російського сліду. Зафіксовано характерний «почерк» гакерських груп CozyBear (відома також як APT29) і FancyBear (APT28), яких пов'язують з Федеральною службою безпеки (ФСБ) і Головним розвідувальним управлінням (ГРУ) РФ. Раніше ці групи вже були помічені на об'єктах України, Грузії, НАТО.

Російські «родимі плями» знайшли і в гакера Guccifer 2.0, який узяв на себе відповідальність за злам мережі й передачу матеріалів Джуліана Асанжа.

Обурена Клінтон звинувачує Кремль в організації кібератак, заразом натякаючи на вигоду для її опонента Дональда Трампа, який демонструє готовність підтримати Путіна.

Чи причетні російські гакери до обрання Трампа президентом?

Міністерство внутрішньої безпеки та Управління директора національної розвідки США проводять своє розслідування і в жовтні виступають зі спільною заявою про ймовірну причетність російських високопосадовців до втручання у виборчий процес. Підтвердила ці висновки й засекречена експертиза ЦРУ, матеріали якої потрапили в пресу.

У цій ситуації Барак Обама покладе на Росію й особисто на Путіна відповідальність за дії гакерів, обіцяючи пропорційну відповідь «в той час і в тому місці, яке ми виберемо». Спецслужби отримують завдання підготувати зведений звіт стосовно висунутих звинувачень.

Після виборів істерія довкола гакерів набуває нових масштабів. Гілларі Клінтон називає кібератаки однією з головних причин своєї поразки. Група сенаторів ініціює створення тимчасового Спеціального комітету для розслідування дій російських гакерів.

При цьому Трамп і його оточення категорично відкидають можливість підігрування його кампанії з боку Росії. Пізніше без п'яти хвилин президент у притаманній йому експресивній манері називає висновки ЦРУ «безглуздими». Мовляв, гакери можуть бути з Росії, Китаю, а може, це «якийсь хлопець у своєму будинку в Нью-Джерсі».

Та в грудні несподівано з'являється заява одного з ключових радників Трампа Райнса Прібуса, який не виключає можливості визнання з боку президента Трампа факту втручання Росії, якщо йому буде надано узгоджену доповідь експертів розвідки. Вочевидь, мається на увазі позиція ФБР, яке до того часу не підтвердило й не спростувало можливість російського впливу на вибори.

Росія вустами свого МЗС назвала звинувачення з боку США «брудними прийомами передвиборної боротьби». Коментар

прес-секретаря Кремля Дмитра Пескова був ще коротшим: «Це смішна нісенітниця». А російський президент Володимир Путін на запитання Bloomberg про злам бази даних Демократичної партії дав відповідь, яка не потребує коментарів: «Неважливо, хто зламував, важливо, що знайшли, ось про це й треба говорити».

Та все ж Обама, який незабаром піде в історію, виявив не властиву йому завзятість у прагненні покарати Кремль Рушійна сила при цьому – злість на увесь світ і Трампа, який усупереч усім прогнозам виграв вибори.

Побажання радників Трампа про єдину позицію експертів розвідки було виконано.

В останні дні 2016 року з'явилася спільна доповідь Національного центру кібербезпеки та інтеграції комунікацій (NCCIC) і ФБР США «Грізлі в степах – російська шкідлива кіберактивність» (GRIZZLY STEPPE – Russian Malicious Cyber Activity). Фраза Grizzly steppe – кодова назва атаки.

Висновок спецслужб є однозначним: «Уряд США підтверджує, що два різних російських суб'єкти брали участь у кібератаках на об'єкти в США: APT29 і APT28». При цьому діяльність першої групи пов'язують з ГРУ, а другої – з ФСБ РФ.

Результатом проведеного розслідування стало запровадження нових санкцій проти Росії.

У самій доповіді докладно проаналізовано технічний бік роботи «степових грізлі» – з одним уточненням, що автори не надають жодних гарантій щодо інформації, яка в ньому міститься. Втім, є й інші версії цих атак.

Не було ніяких «російських гакерів», а був витік інформації в штабі Клінтон.

Версія про те, що причиною витоку був технічний збій або недбалість, справді лунала. Соратник Джуліана Асанжа, экс-посол Великої Британії в Узбекистані

Крейг Мюррей заявив, що увесь компромат було отримано «в лісі» від інсайдера з табору демократів, а не шляхом комп'ютерного зламу.

Чи було російське керівництво зацікавлене в перемозі Трампа? Враховуючи жорстку позицію Клінтон щодо російського режиму і путінофільську риторику кандидата від республіканців, припущення, на перший погляд, дуже ймовірне. Санкції, Сирія, Україна, Крим, нафта – про все це Кремлю зручніше говорити з тим, хто звик говорити про ціни, а не про цінності.

Чи має Росія можливості для здійснення кібернападів? В останні десять років інцидентів, за якими залишається російський слід, було більш ніж достатньо. У 2007-2015 роках зафіксовано десятки широкомасштабних DDos-атак на сайти органів влади й критичних інфраструктур Естонії, Грузії, України, Туреччини.

«Ламалися» системи Всесвітнього антидопінгового агентства, німецької ХДС, Бундестагу, фонду Джорджа Сороса – список далеко не повний. Кіберагресія давно стала елементом російської нелінійної війни, різновидом «зелених чоловічків» у цифровому вимірі. При цьому Кремль має в своєму розпорядженні як офіційні структури за прикладом американських Cyber Command, так і різноманітні «фрілансерські» прокладки, що діють під надійним «спецдахом».

Подібні організації, такі як ЦОР Security (Esage Lab), «Спеціальний технологічний центр», які підпали під дію санкцій, на думку американців, мали безпосереднє відношення до матеріального забезпечення кібероперацій ГРУ.

Однак відповісти на ключове питання – «Чи втрутилася Росія в хід американської президентської кампанії, підтримуючи обрання Трампа?» – досить непросто.

З одного боку, не існує причин, чому Кремль не міг піти на це. Водночас довести факт прямої

участі російського керівництва в організації кібератак на інтернет-ресурси США мало ймовірно. Путін, який називав роботу гакерів такою, яку складно перевірити, добре знав, про що каже.

Те, що зловмисники замість смайликів використовували три дужки (на думку американських експертів, це характерно для Росії та Східної Європи), або те, що ім'я автора відредагованого файлу звучить як «Felix Edmundovich» – цікаві факти, але не беззаперечні докази.

Сучасні технології дозволяють досить якісно замітати сліди. Переконливим доказом могло б бути оприлюднене тематичне електронне листування та телефонні розмови росіян, про що натякали американські посадовці. Та на це навряд чи варто розраховувати: інформація традиційно залишається під грифом «таємно».

Пікантності ситуації додає те, що комп'ютерна система Національного комітету Демпартії була просто ідеальним об'єктом для зламу, туди міг проникнути і гакер-одинак.

За словами співробітників центрального офісу демократів, на потреби безпеки у них виділялися мізерні кошти, яких ледь вистачало.

Беу Вудс, заступник директора Ініціативи з кібербезпеки, стверджує, що спочатку злам було здійснено шляхом елементарного підбору пароля, який, за деякими даними, складався зі слова «password».

Інформацію про злам було отримано ще у вересні 2015 року, про що Федеральне бюро розслідувань попередило підрозділ технічної підтримки комітету демократів. Але передане телефоном повідомлення було сприйнято як розіграш. Протягом двох місяців мережі комітету лишалися абсолютно відкритими, перш ніж запросили профільних фахівців.

Сервери НКДП являли собою не більшу складність для атаки, ніж будь-який інший офіс великої кампанії Москви чи Нью-Йорка. Тому, з одного боку, не варто перебільшувати потужність і можливості російських супергакерів. Але з іншого – не варто їх недооцінювати, особливо в плані зростання агресивності через відчуття безкарності.

Наскільки злам пошти і демонстрація політичної брудної білизни демократів допомогли Трампу досягти перемоги, мабуть, не зможе з упевненістю сказати ніхто.

Але в будь-якій ситуації є остання соломинка, яка ламає горб навіть найупертішому верблюда (хоча в даному разі це був осел). Якщо вибори Обами 2008 року подавалися як час безмежних інтернет-можливостей, то 2017-й та наступні роки можуть стати періодом глобальних інтернет-загроз.

Під приціл застосування «маловитратної та високоєфективної» кіберзброї взято увесь західний світ, не готовий до відповіді та дій проти такого зухвалого суперника як Путін та його гакери.

Андрій Демартіно, політолог

Фотогалерея «НГ»

УКРАЇНА-США: 25 РОКІВ ПАРТНЕРСТВА

Третього січня 1992 року Сполучені Штати офіційно встановили дипломатичні відносини з Україною. За ці чверть століття градус наших взаємин був різним, але ніколи не «холодним». Усі ці роки Сполучені Штати залишалися другом і партнером України, всіляко допомагаючи їй виборватися з радянського минулого й розбудувати демократичну, вільну й заможну державу. Україна з вдячністю згадує мільйонні безповоротні фінансові «ін'єкції» Америки, її політичну, технічну й моральну допомогу. Хоч не може забути й того, що передувало визнанню нашої Незалежності – ганебний спіч Президента США Буша-старшого в Києві, в якому він назвав наше прагнення до свободи «самогубчим націоналізмом». Як не може

забути й боягузства нинішнього глави Білого дому Барака Гусейна Обами, який у дні, коли Україна спливала кров'ю в смертельному двобої із зухвалим російським агресором, побоювся надати їй бодай якесь оборонне озброєння. Але все це винятки, хоч і дуже болючі. Загалом же Америка була й залишається нашим відданим другом. Віримо, що й новообраний американський президент Дональд Трамп не захоче перетворювати нашу державу на розмінну монету в політичних торгах Заходу з російським диктатором Путіним. Головна заповідь цьому – ставлення до України американського народу, його прагнення, попри все, й далі допомагати нам ставати демократичними, вільними й заможними.

В АМЕРИЦІ

НАПАД НА НА ЛЕТОВИЩІ
FORT LAUDERDALE
НА ФЛОРИДІ

Колишній американський військовик Естебан Сантьяго, що мешкав у місті Анкориджі (штат Аляска), у п'ятницю, 5 січня, на міжнародному летовищі Fort Lauderdale International (FLL) неподалік Маямі (штат Флорида) дістав зброю з валізи, яку було здано до багажу, й почав методично розстрілювати людей.

Унаслідок злочину вбито 5-х і поранено 8-х осіб.

Поліція затримала й обеззброїла Естебана Сантьяго й він вже постав перед судом.

Йому висунули звинувачення у здійсненні акту насильства, яке призвело до смерті та завдання тяжких тілесних ушкоджень з використанням вогнепальної зброї.

Е.Сантьяго сказав на допиті, що планував цей напад та купив квиток лише в один бік. Його брат Браян повідомив, що Естебан мав психологічні проблеми, і правоохоронцям було про це відомо: «Вони заздалегідь знали, вони не можуть сказати, що ця людина зненацька здійснила цей акт. Ні, їм було відомо про те, які у нього були думки. Це мене розлючує! Він ніколи не був мусульманином, хочу, щоб це було зрозуміло. Вони пишуть зараз в інтернеті, що він був радикалізований і таке інше. Ні, він ніколи не був радикалізованим, він ніколи не належав до ісламистів».

Якщо Естебана Сантьяго буде визнано судом винним, йому загрожує смертна кара.

ПЕРША ПРЕС-
КОНФЕРЕНЦІЯ
ДОНАЛЬДА ТРАМПА

У Нью-Йорку 11 січня відбулась перша прес-конференція новообраного президента США Дональда Трампа. На ній він заявив, що жодним чином не пов'язаний з Росією й спростував існування компромату на нього від російських спецслужб.

«Я не веду бізнес з Росією. У мене немає угод в Росії. В мене немає угод, які могли б

мати місце в Росії, бо ми туди не прийшли. І в мене немає позичок від Росії».

Журналістів також цікавила тема гакерського зламу електронної пошти Демократичної партії США під час виборчої кампанії. Трамп визнав, що це могла бути Росія: «Що стосується гакерства, то я думаю, що це була Росія. Але, гадаю, що ми піддаємося гакерству з боку й інших країн та осіб». «Тут йдеться не лише про Росію. Подивіться, що сталося. На 22 мільйони електронних адрес було здійснено гакерські напади з боку Китаю. І все через те, що ми не маємо кіберзахисту. Тому що нами керують люди, які не знають своєї справи. Росія матиме набагато більшу повагу до нашої країни зі мною на чолі», – сказав Трамп.

У перебігу прес-конференції новий американський президент також заявив, що якщо він «подобається» Путіну, то це «цінний актив, а не боргове зобов'язання». Трамп сказав також, що відносини США й Росії нині «жахливі», і висловив сподівання, що зможе налагодити добрі відносини з Путіним, але додав, що не певен у цьому і що є велика ймовірність, що цього не станеться. «І якщо я не зможу – чи ви справді вірите, що Гілларі була б жорсткішою щодо Путіна, аніж я? Чи хтось в цій залі в це вірить?» – запитав Дональд Трамп.

РЕКС ТІЛЛЕРСОН:
«США МАЛИ РІШУЧИШЕ
РЕАГУВАТИ НА АНЕКСІЮ
КРИМУ»

Висуванець новообраного президента США Дональда Трампа на посаду державного секретаря, донедавна керівник енергетичної компанії ExxonMobil Рекс Тіллерсон заявив 11 січня, що Сполучені Штати мали рішучіше реагувати на анексію Росією Криму, зокрема, наданням Україні негайної військової допомоги, щоб відвернути подальшу російську агресію в Україні.

На слуханні в комітеті в закордонних справах Сенату, що розглядає його затвердження, Тіллерсон заявив, що слабка відповідь адміністрації чинного президента Барака Обами на анексію Криму заохотила Кремль підтримати сепаратистів на Сході України зброєю та військами.

На думку Тіллерсона, коли Обама наклав на Росію санкції через захоплення Криму, Вашингтон мав порадити Україні перемістити всі наявні військові сили до східного кордону й надати цим силам оборонні озброєння та забезпечити їх повітряною розвідкою США й

НАТО. Р.Тіллерсон заявив, що керівництво Росії сприйняло реакцію адміністрації Обами на Крим як слабку.

«Росія очікує силової відповіді. Якщо Росія вдасться до сили, вона потребує пропорційної демонстрації сили, щоб дати Росії знати, що більшого захоплення території не буде», – сказав він.

ПЕНТАГОН ЗБІЛЬШИТЬ
МАСШТАБ ВІЙСЬКОВИХ
НАВЧАНЬ У ЄВРОПІ

США збільшать масштаби й складність військових навчань на території Європи для стримування російської агресії. Про це заявив заступник глави Європейського командування збройних сил США генерал-лейтенант Тім Рей.

«Дозвольте мені прояснити ситуацію. Це частина наших зусиль щодо стримування агресії з боку Росії, щодо забезпечення територіальної цілісності наших союзників і підтримки Європи, її цілісності, свободи, процвітання й миру», – сказав він.

Рей наголосив, що майже 70 тисяч американських військовиків у Європі адаптуються до мінливих стратегічних завдань, таких як військові операції Росії в Україні, міграційні потоки з Сирії та ісламістський радикалізм.

«Ми також збільшуватимемо масштаби й складність багатьох військових навчань, зосереджуючи увагу на взаємодії, протиракетній обороні та операціях з реагування на кризи», – сказав Рей.

ЕШТОН КАРТЕР:
«ЯДЕРНА ПРОГРАМА КНДР
Є СЕРІОЗНОЮ ЗАГРОЗОЮ
ДЛЯ США»

Можливості Північної Кореї розробляти ядерну зброю та системи протиракетної оборони являють собою серйозну загрозу для США. Про це 9 січня заявив глава Пентагону Ештон Картер.

«Їхня ядерна зброя та програми розробки засобів протиракетної оборони являють собою серйозну загрозу для нас», – заявив він в ефірі телеканалу NBC.

Міністр оборони США додав, що американські військові готові відповідним чином відповісти на запуск або випробування північнокорейської

балістичної ракети. «Якщо це прогнозований удар по території США або одного з наших друзів і союзників, ми зіб'ємо ракету», – заявив Картер.

Він наголосив, що робота Міністерства оборони США полягає в тому, щоб залишатися на крок попереду Північної Кореї.

Раніше інформаційні агенції світу повідомляли, що колишній північнокорейський дипломат Тхе Єн Хе розповів про плани КНДР у 2017 році створити балістичну ракету з ядерною боеголовкою, здатну вразити континентальну частину США.

АМЕРИКАНЦІ
СТРАЖДАЮТЬ
ВІД ЗАЛЕЖНОСТІ
ВІД ЛІКІВ

Мешканці Сполучених Штатів дедалі масовіше страждають на залежність від ліків з наркотичними речовинами. Лікарі б'ють на сполох: жертвами залежності стає дедалі більше дітей. Тисячі підлітків шпиталізують із передозуванням. Під ударом – і найменші американці.

Vicodin, Oxycontin – це не лише потужні знеболювальні, а й чи не найбільш поширені наркотичні медпрепарати у США. Вони містять опіоїди, а отже викликають психологічну та фізичну залежність. За останні 20 років американські лікарі почали виписувати їх у чотири рази частіше.

«Опіїдна епідемія зростає дуже стрімко, – розповідає професор Ельської школи медицини Джулі Гейтер. – Вона почалась у середині 1990-х, коли лікарів заохочували виписувати такі ліки проти хронічного болю. У 2014 році зловживання такими препаратами забрало 19 тисяч життів».

Однією з найвідоміших жертв передозування такими ліками був відомий співак Принц, який помер у квітні 2016 року. Загалом у Центрі з контролю та запобігання хвороб кажуть: у США з цієї ж причини помирають 48 осіб щодня. Нове дослідження свідчить: за останні 16 років через отруєння ліками з наркотичними речовинами шпиталізували 13 тисяч дітей. Такі факти наведено в статті в «Журналі Американської медичної асоціації» – найпопулярнішому фаховому виданні в світі.

За словами доктора Ельської школи медицини Діпри Каменгі, із 1997 року цей показник подвоївся. «Найвища кількість шпиталізованих – це підлітки 15-19 років. А от серед дітей від 1 до 4 років ми спостерігаємо найшвидше зростання кількості таких випадків», – каже вона. Єдиний спосіб

змінити тенденцію – змусити медиків виписувати такі ліки рідше.

ВІДОМИЙ ІЛЮЗІОНІСТ
ДЕЙВІД БЛЕЙН
ПРОСТРЕЛИВ ПІД ЧАС
ВИСТУПУ СОБІ РОТ

Відомий американський ілюзіоніст і фокусник Дейвід Блейн під час виступу 8 січня випадково прострелив собі рот.

Під час свого авторського видовища «По той бік магії» на телеканалі E-4 Дейвід на очах у тисяч глядачів у студії виконав трюк невдало. Це був фокус «зловити кулю зубами».

Варто відзначити, що артист не вперше виконує цей трюк і раніше ніколи не допускав помилок або прорахунків.

Дейвід Блейн почав займатися вуличною магією в 1997 році. Він швидко став дуже популярним. З 1999 року Блейн періодично показував більш грандіозні чудеса, серед яких «поховання» живцем у пластиковому контейнері (1999), заморожування під льодом (2000), 44-денне ув'язнення без їжі в ящику над поверхнею річки, затримка дихання на 17 хвилин і 4 секунди (2008).

В АКВАРІУМІ SEAWORLD
ПОМЕРЛА КОСАТКА
ТІЛІКУМ

Ваквапарку SeaWorld в Орландо (штат Флорида) 8 січня померла косатка Тілікум, яка свого часу вбила тренера.

Тілікум – самець косатки, який 2010 року вбив свого дресирувальника в океанарії SeaWorld в Орландо. Про смерть косатки оголосили її власники.

У повідомленні на сайті дирекції океанарії SeaWorld висловлює глибокий сум з приводу смерті косатки. В повідомленні сказано, що Тілікум мав серйозні проблеми зі здоров'ям, однак причина смерті не вказується. Згідно з приблизними підрахунками, Тілікум мав 36 років. Він народився в океані біля узбережжя Ісландії.

Тілікум фігурував у документальному фільмі Blackfish, у якому було піддано критиці ті аквапарки, які тримають у неволі китів і косаток.

За повідомленнями світових та американських інформаційних агенцій

Selfreliance
Ukrainian American Federal Credit Union

**SUPER
SAVERS
CLUB**

ЦЬОГО РІЗДВЯНОГО СЕЗОНУ!

ВИГРАЙ

ПОДАРУНКОВУ
КАРТКУ

або

РІЗДВЯНИЙ
ПАКУНОК
ДАРУНКІВ

\$500

або

СЕРТИФІКАТ

ДЛЯ ЧЛЕНІВ ГУРТКА
ЮНИХ ОЩАДНИКІВ
ВІКОМ 17 РОКІВ І МЕНШЕ
ВІД 1 ВЕРЕСНЯ
ДО 19 СІЧНЯ 2017

Selfreliance.Com 2332 W. Chicago Ave. Chicago, IL 60622 773-328-7500

"Гурток Юних Ощадників" в "Самопоміч" створений для дійсних і нових членів віком 17 років і менших. Щоб записатися до "Гуртка Юних Ощадників" зголосіться до відділу членства. Нагороди отримають діти при кожній Школі Українознавства, що бере участь у Програмі Винагород, і при кожному бюро Кредитівки. Переможці мусять бути дійсними активними членами Кредитівки "Самопоміч". Переможці лотереї та їх опікуни мусять дати згоду на те, щоб їхнє ім'я та фото використовувалися для рекламних потреб Кредитівки "Самопоміч". Учасники святкової лотереї, яка відбудеться після 19 січня 2017 року, станом на 1 вересня 2016 року повинні бути віком 17 років і менше. Учасник може отримати тільки один приз у лотерейному періоді (подарункову картку, музичну подарункову картку тощо). Попередні переможці не кваліфікуються, за винятком, якщо зазначено інше. Переможців буде повідомлено до 2/7/17. Рада Директорів, члени комітетів, працівники та їх сім'ї не кваліфікують. Виграш може відрізнитися від ілюстрованого. Призи визначаються Касою. Просимо переглянути брошуру Truth in Savings, щоб довідатися про інші вимоги, що стосуються цих рахунків.

5000 N. Cumberland Ave. Chicago IL 773-589-0077
136 E. Illinois Ave. #100, Palatine IL 847-359-5911
302 E. Army Trail Rd. Bloomingdale IL 630-307-0079

734 Sandford Ave. Newark NJ 973-373-7839
558 Summit Ave. Jersey City NJ 201-795-4061
60-C N. Jefferson Rd. Whippany NJ 973-887-2776

Your savings federally insured to at least \$250,000
and backed by the full faith and credit of the United States Government
NCUA
National Credit Union Administration, a U.S. Government Agency

**Майбутнє
своїєї родини
забезпечте тепер**

**Отримайте більше
з УНСоюзом**

ДОВГОТРИВАЛІ АНУІТЕТИ

* Відсотки тільки на перший рік.
Всі пенсійні рати підлягають змінам.
Дійсні не в усіх штатах.

3%*
5-РІЧНИЙ

3.5%*
7-РІЧНИЙ

4%*
9-РІЧНИЙ

ЗВЕРТАЙТЕСЯ ДО НАС:

888-538-2833

- Без додаткових адміністративних оплат від продажу і збереження
- 10% можна вибрати без штрафу
- Мінімальна сума вкладки тільки \$1,000
- Довгострокове переривання контракту (вибір грошей) можливе за умов:
 - Поліса дотримується до кінця терміну
 - У випадку тяжкої недуги
 - Вимог старечого дому
 - Медичних видатків, пов'язаних з нещасними випадками

Український Народний Союз, Інк.

2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054 • Загальні інформації: 800-253-9862 • Fax: 973-292-0900
www.UkrainianNationalAssociation.org • facebook.com/UkrainianNationalAssociation

Home Equity Line-of-Credit

Кредитна лінія під заклад хати!
До \$150,000 - Жодних коштів
на перші 6 місяців знижка на 0.50%*

*Rates are effective December 15, 2016 and are subject to change without notice. Offer is for qualified borrowers, subject to credit approval. Limited to primary owner-occupied 1-4 family residences. First or Second Lien Position, up to \$150,000, with a combined Loan to Value (CLTV) of 70-75%. After (6) complete billing cycles at the fixed rate, the rate goes to Prime Rate + Zero (3.750 current Prime Rate). Thereafter, the rate will be set monthly, at the highest Prime Rate (as published on the last business day of each month in The Wall Street Journal Prime Rate), subject to rate floor of 3.250% and rate ceiling of 18.000%. Payment does not include applicable taxes and insurance, which, if applicable, will make your payment obligation greater. Offer is subject to change. Certain restrictions may apply.

Ощадністеві та Пенсійні Сертифікати

18 місяців до 1.21% APY 24 місяців до 1.26% APY**
36 місяців до 1.46% APY 60 місяців до 2.22% APY

Допоможемо Вам легко перенести до нас Ваш 401K або IRA план!

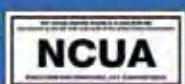
**APY is annual percentage yield. Rates are effective November 17, 2016 and are subject to change without notice.

Банківські справи по-новому!

Головний Офіс
387 Valley Road
Clifton, NJ 07013
973-471-0700

www.novafcu.com

Botany Village
237 Dayton Avenue
Clifton, NJ 07011
Phone: 973-772-0620

Філадельфійська Маланка 2017 р.

Гратиме широковідома канадська оркестра

„Звук”

Вступ включає шампанське опівночі,
т. зв. „кеш бар” та повний смачний вечірній буфет!

в суботу, 14-го січня 2017 р.

9:00 год. вечора – 2:00 год. ранку

Дитяча Забава: 8:00 – 9:00 год. вечора

в Українському Освітньо-Культурному Центрі
при 700 Cedar Road, Jenkintown, PA 19046

Заборонено приносити алкогольні напої зовні

\$45 дорослі • \$35 сеньйори • \$25 студенти

Після 9-го січня кошти квитків вступу подорожчають на \$10

Квитки можна купити на веб-сторінці: www.phillymalanka2017.eventbrite.com

За дальшими інформаціями: 267-415-6580 • PhillyMalanka@cym.org

Вечірка в барі: П'ятниця, 13-го Січня, в Українському Клубі на Franklin St.

Організує Осередок СУМ ім. УПА у Філадельфії

YOU ARE INVITED TO JOIN
US FOR A CHRISTMAS
CAROLING CONCERT
AT THE UKRAINIAN
CULTURAL CENTER OF
THE UOC OF USA

ЛАСКАВО ЗАПРОШУЄМО
ВАС ДО УКРАЇНСЬКОГО
КУЛЬТУРНОГО ЦЕНТРУ
УПЦ США НА КОНЦЕРТ
РІЗДВЯНИХ КОЛЯДОК

PREPARE THREE OF YOUR FAVORITE CHRISTMAS CAROLS OR
A SHORT 15 MIN CHRISTMAS PLAY/VERTER!
ПІДГОТУЙТЕ ВАШІ ТРИ УЛЮБЛЕНІ КОЛЯДКИ,
АБО КОРОТКУ СЦЕНКУ З ВЕРТЕПУ!
FREE ADMISSION. ВХІД БЕЗКОШТОВНИЙ.

TO REGISTER, PLEASE CONTACT FR. VASYL PASAKAS:
ДЛЯ ТОГО, ЩОБ ЗАРЕЄСТРУВАТИСЯ
БУДЬ-ЛАСКА ЗВЕРТАЙТЕСЯ ДО
О. ВАСИЛЯ ПАСАКАС:
(732) 356-0090

1:00 PM

JANUARY 21, 2017

UKRAINIAN CULTURAL CENTER

О 13:00 ГОДИНИ

21 СІЧНЯ 2017

УКРАЇНСЬКИЙ КУЛЬТУРНИЙ ЦЕНТР

135 DAVIDSON AVENUE, SOMERSET, NJ 08873

ШЛЯХ. ІСТИНА. ЖИТТЯ

Тетяна Маккой,
позаштатний кореспондент
«Нової газети»

У ці січневі дні, коли світом зовсім недавно прокотилося Різдвяне шестя й у самий переддень Маланки та Василя, ми знову й знову звертаємось до вічних істин, на яких тримається ось уже третє тисячоліття християнство. Одні кажуть, що «спочатку було слово», а інші їм суперечать: ні, спочатку таки було милосердя... Комуś здається, що слово не завжди може бути милосердним, а комуś – що милосерддю не потрібні жодні слова, воно свідчить саме за себе голосніше афіш на вулицях і «твітів» в інтернеті... Як було в Св. Миколая, скажімо, який творив добро у 270-350-х роках, але в ризи «апостола милосердя» його вдягнули аж через тисячу років. Як було в Матері Терези, яка, перш ніж відвідати якийсь сиротинець, не дбала про пабліситі – на противагу все-світній улюблениці принцеси Діані. Як було і в Євгена Сверстюка – одного з великомучеників радянської доби, який відмовився від урядової нагороди – Героя України, бо жив не заради дешевої слави й терпіти не міг «політичної біжунерії»...

* * *

Євген Сверстюк дійшов до власної Голгофи в СРСР з хрестом на плечі, ім'я якому – істинне правдолюбство. Навіть після реабілітації інакомислячих «шістдесятників» він залишався самим собою, жодні соціальні віяння та політичні вітри не зігнули в ньому того дуба, що й нині, через два роки по його смерті, шелестить свіжим листом (про це писала «Нова газета», яка друкувала багато чого з-під його пера, доки 1 грудня 2014 р. цей ще один лицар нашого згорьованого українства не відійшов у засвіти). Тим «листом» є, насамперед, газета «Наша віра» – православний історико-філософський та культурологічний часопис, заснований 1989 року Сверстюком і виплеканий на очах в Україні-мачухи, але, на жаль, не на її коштах. Проповідуючи древнє, від 1054-го, православ'я й вічні християнські цінності, це видання ненав'язливо посилає в аудиторію Христові заповіді, користуючись багатою жанровою палітрою й голосами людей, які знають ціну життю.

Скажімо, ще в 1994-му газета опублікувала (вперше в Україні!) публіцистичний есей українсько-американського літературного критика й мовознавця Юрія Шевельова (Шереха) «Москва, Маросейка», що навіть для посттоталітарного тогочасся був твором занадто сміливим. Не раз звучало зі шпальт газети проникливе слово Василя Барки, автора знаменитого «Жовтого князя», та письменниці Ольги Мак (Канада). Довго друкувалась тут і Надія Світлична... Та сама, яку українська діаспора Сполучених Штатів знає як укладачку промовистого «Вісника репресій України» й кореспондентку Української служби радіо «Свобода». У 1970 році вони із Сверстюком знайшли під Васильковом на Київщині тіло забитої кадебістами Алли Горської й подбали, щоб поховання та надмогильник були вартими її пам'яті. Перш ніж бути засланою через кілька років до таборів суворого режиму за «антирадянщину», Світлична встигла кинути в лице слідчому КДБ: «Я просто людина, життя подарувало мені щастя спілкуватися з широким колом творчих людей, і репресії проти них я сприймаю як репресії проти мене...»

«Я просто людина...» Хто із нас може без докорів сумління приміряти до себе цей високий стандарт самооцінки? Усі ми

Євген Сверстюк з дерев'яним хрестом роботи скульптора Миколи Малишка, встановленим українською делегацією восени 1997 р. у Сандармосі (Карелія) з нагоди 60-х роковин розстріляного Відродження

з України, причому від освічених і начитаних людей, ось хоча б і таке: «Так отой ваш новоявлений «Жириновський» (що треба було розуміти «Трамп» – авт.) і справді претендує на президента?!...»

Ось на такому підґрунті «Наша віра», не втрачаючи віри в Україну, намагається проповідувати складну філософію Христа-Спасителя: любити – навіть коли сусіда позаганяв твоїх курей (та ще й із мітками на хвостах!) до власного курника... навіть якщо в Україні наші долари йдуть не туди, куди треба... навіть коли під час відвідин Освенціма правнуки замордованих втрачають свідомість...

Освенцім, до слова, є земним втіленням пекла, як і те ж Косово, скажімо, чи «наш із вами» Голодомор. Згідно з теологічним визначенням, пекло є місцем абсолютної втрати святості. Щось таке, що релігія безсила зупинити, не маючи, по суті, пояснень на вічне запитання із знаком оклику в кінці: «І це Христос хотів би, щоб я любив Гітлера?!...» Але, як читаємо в тій же «Нашій вірі» – відкритим текстом чи «між рядками», прозою чи віршем, а то й «шапкою» чи заголовком – християнство формує наші чесноти, завдяки чому ми вчимося відрізняти добро від зла, зерно від полови, щирість від розрахунку, кохання від хтивості... Окрім того, в

З ХРЕСТОМ НА ПЛЕЧІ

«Наша віра» й наша сила після Євгена Сверстюка

«просто люди», але багато хто, як і за радянських часів, обирає ту хату, що скраю: нічого, мовляв, не знаю й знати не хочу. Від деколя в Україні я чула, що у військоматах беруть на «лапу» 6000 гривень, щоб уникнути призову «на Донбас». Страшно не так те, що «беруть», як те, що «кладуть»... А також подібне не на жарт підриває добродійництво в діаспорі: хтось там багатіє на всеукраїнському горі («кому війна, а кому – мати рідна»), а в нас тут люди часто діляться останніми центами. Багато хто з українців іде до церкви не так набратися духовності, як замолити гріхи чи просто не відстати від інших. Мало не кожен в Україні носить хрестика на шиї, але читають не «Нашу віру», а лискучі журнали з кіоску на зразок Cosmopolitan, який у себе на батьківщині, цебто в нас у Штатах, вважається непристойним. Але це ще півбіди... Інтернет багатьом, включаючи й українських журналістів, замінив Біблію, відтіснив від вітара, пропонуючи готову «жуйку», яку навіть в Америці багато хто ковтає інертно, піддаючись не завжди чесній пропаганді. Якби це було не так, то хіба чула б я

Унікальне історичне фото, зроблене під час останньої поїздки Патріарха Мстислава в Україну. Патріарх Мстислав (сидить у центрі), Євген Сверстюк (стоїть другий праворуч), редактор «Нової газети» (тоді релігійний оглядач парламентської газети «Голос України») Валентин Лабунський (стоїть крайній ліворуч), спецкореспондент «Нової газети» в США (тоді оглядач з питань науки та освіти «Голосу України») Катерина Кіндрась (сидить крайня ліворуч)

світі, повному руйнації від технологічних процесів та геополітичних апетитів, християнство пропонує нам ще й антишокову терапію, душевний комфорт – залученням до благодійництва, глибшим вивченням біблійних істин, потребою прощення, молитвою перед іконами чи просто запаленою свічкою... Саме цілюща сила християнства провела його розбитими в пух і прах путівцями історії до вінця наймасовішої релігії в світі... Провела крізь криваві гоніння, розколи, чвари, скандали, конфесійні міжусобиці, війни й особисті травми... І ми сьогодні, як ємко висловила редактор «Нашої віри» Раїса Лиша, ще бачимо небо, шлях і обрій перед собою.

Власне, вона не любить багато говорити. Вона пише... Вдумливу прозу, вірші (збірки «Зірнула зірниця», «Дерево світу зітхає», наприклад, і справді бринять мелодією серед «гарчання вовкодавів кінця XX сторіччя», як влучно сказав автор передмови Юрій Вівташ – її колега, одностудець і чоловік), есеї й інтерв'ю, які часто «ловляться» на ходу – в короткій розмові з кимось впливовим в українському

релігійному світі, після церковної служби, за горнятком кави з давнім приятелем (як і Світличний, їй щастить обертатися в колах обдарованих, глибинно-мислячих людей) чи й просто в телефонній розмові з категорії «на хвилинку». Серед авторів газети ми, її читачі, бачимо представників різних християнських конфесій – Патріарха Київського і всієї Руси-України Філарета (УПЦ КП) та Блаженнішого Любомира Гузара (УГКЦ), добре знайомих в середовищі УАПЦ Патріарха Димитрія та Архієпископа Харківсько-Полтавського Ігоря (Ісиченка), Єпископа УГКЦ Бориса Гудзяка з Франції та настоятеля православного храму Св. Покрови, що в селі Рубанівське на Дніпропетровщині, о. Василя Пишного... Останній, до слова, запустив до обігу щомісячник «Молодці-українці!»: про українство і його духовні начала, філософію буденних речей, культурну спадщину, персоналії, що творили нашу історію, і нас – зі своїм одвічним пошуком істини. Також громада храму Св. Покрови видала книжку земляка Юрія Фоменка («Хранитель степу»), який, облишивши свій бізнес, пішов добровольцем на війну, і «Наша віра» охоче друкує й цього чоловіка...

Подібні Фоменку автори є серцевиною «Нашої віри» – як і жадав того Євген Сверстюк, вони звертаються до газети, як до вітваря, шукаючи свою свічу, свою «Божу правду». У декого це виливається у сповідь, у декого – в проповідь, бо мудрим є що сказати, а досвідченим є чому навчити. Це стосується, насамперед, Василя Овсієнка і його аналітичної хроніки «шістдесятництва», правозахисника й релігієзнавця Мирослава Мариновича, поета-дисидента й громадського діяча Миколи Горбала, науковця-фольклориста Тараса Марусика, письменника Андрія Кондратюка, мовознавця й журналіста з досвідом «самвидаву» Святослава Караванського, який нещодавно залишив нас, політика, економіста й громадського діяча Олександра Сугоняка, істориків Володимира Рожка та Бориса Ткаченка, майстрині пера Антоніни Пипко... А Осип Зінкевич, директор і засновник видавництва «Смолоскип», якось так зумів заповнити собою редакційну атмосферу, що без нього важко її й уявити. Коли рейдери викинули «Нашу віру» на вулицю, він дав їй притулок у своєму тісенькому «Смолоскипі», не кажучи вже про те, що підтримував повсякчас і дією, і добрим словом, і грошми...

Так, гроші ще не втратили своєї ролі навіть там, де, здавалося б, усе має триматися на Божому благословенні. Незалежна газета Сверстюка виходила й продовжує з переборами виходити на одній передплаті та людських пожертвах, відмовившись заробляти на рекламі та служити можновладцям – в обмін на натоптаний гривнями рахунок у банку. Саме це приваблює до неї людей з вільного світу – зарубіжжя. Власне, як

Дзвін «Андрій», освячений на Трійцю минулого року й встановлений на знак пам'яті Євгена Сверстюка у київській церкві Різдва Богородиці (настоятель о. Валерій Копійка).

зізнається Раїса Лиша, «Наша віра» має більше читачів поза межами України, ніж у самій Україні. Хоча в США й про саму «Нашу віру» можна прочитати в декількох книжках зарубіжних авторів – хоча б і в аналітичній праці Ендрю Вільсона The Ukrainians: Unexpected Nation (London: Yale University Press, 2002), до якої увійшли уривки інтерв'ю з Євгеном Сверстюком від 24 березня 1998 р. Видні персоналії із Заходу були і є частими гостями в редакції, як ось экс-посол США в Україні Вільям Тейлор чи геополітик Збігнєв Бжезінський, який задовго до нинішніх процесів в Україні спрогнозував їх, відводячи Україні ключову роль у збалансуванні влади в Євразійському регіоні та обмеженні російських геостратегічних амбіцій. І, звичайно ж, знаходять в часописі діяльну підтримку інтелектуали й громадські діячі з ініціативної групи «Першого грудня», які прагнуть окреслити перед народом України конкретні шляхи втілення тієї ролі в реалії.

І все ж 1997-й рік, коли часопис увійшов у п'ятірку найтиражніших некомерційних видань – з 55-тисячним числом передплатників, на жаль, більше не повторюється. Дива й нема, бо про українців ще не скажеш, що вони не уявляють свого життя без церкви, як і ті ж канадійці чи американці. Мультирелігійна культура тут настільки проникла в тканину суспільного життя, що церкви стоять на кожному перехресті, і нікого не турбує, якої ти віри і чи переступаєш їхні порogi – були б твої дії продиктовані добрими намірами. І все ж саме Америка, а не Британія (яка в 1600-х завезла на континент церковні порядки, догми та непокору їм, релігійні традиції й ритуали) сьогодні дивує світ

далених, забутих Богом ферм з кошиками кукурудзи, картоплі, бобів – що Бог послав, тим і ділились із сусідами. Лікарі, не думаючи про платню, днями й ночами мандрували по дворах та підліковували. Вчителі вигрібали вдома всі закутки й приносили найбіднішим у школі дітям яблуко чи варену картоплину... А нас у радянській школі, закривши очі на вчинений партійними «божками» Голодомор, вчили, що в капіталістів «людина людині – вовк»!

Утім, якщо зазирнути в учорапне Штатів, то не все починалось з високої моралі та глибокої віри. Першу церкву в Нью-Амстердамі (нинішній Нью-Йорк) збудували в 1642 р. на кошті, зібрані під час «п'яних» весільних гулянь. Алкоголь був такою ж звичною річчю в Новому Світі, як і молитовник, а хмільний сидр (hard cider) навіть служив певний час валютою. У в'язницях спиртне було в раціоні на одних правах з юшкою та водою й не підлягало оподаткуванню. Однак у пуританів Масачусетса не знайметься милості до безневинних жінок, брутально звинувачених у «відьомстві» і безжалюбно страчених у 1690-х. Святуван-

Миколай, подолавши шлях від Мири до Нового Світу, пару століть мусив перебиватися з хліба на воду, маючи сильну конкуренцію в особі процвітаючих покровителів європейських іммігрантів – Св. Георгія, Св. Андрія та Св. Патрика. Однак узвичаєні в генофонді іммігрантів предківські традиції зробили своє, і вже на момент війни за незалежність від Британії (1775–1783) Св. Миколай перейшов на part-time; на сьогодні він, Санта Клаус, створив в Америці «імперію доставки дарунків», втиснувшись в Різдвяний календар (Різдво офіційно визнали в 1870 р.) і мирно розділивши із Всевишнім місію «любові до ближнього».

О цій порі, коли повсюдно все ще панує експресія Різдвяного милосердя, доречно було б згадати тих братів та сестер «Нашої віри» із закордоння, які, не вичікуючи нагоди, допомагали матеріально упродовж цих мало не тридцяти років – не Сверстюку і не Лиші з Вітвасем нести їхнього хреста, а нам з вами, шановні читачі і всі, хто ще потребує Божого слова й світла. Насамперед, це невтомна діячка в царині православного християнства Надія Мірчук з Лівінгстона (штат Нью-Джерсі) і згадувана вище Надія Світлична, подружжя Віра і Олесь Скопи із Сан-Дієго (штат Каліфорнія), громадський діяч і меценат Роман Воронка з Нью-Джерсі, Дарія Бродхед, Катерина Щербань та Леся Храплива-Щур з Канади, подружжя Любомира і Теодосій Кружи з Моррістауна (штат Нью-Джерсі), Зиновій Квіт з Філадельфії (штат Пенсильванія), Віра Вовк з Бразилії, Степан Семенюк з Польщі і віднедавна – добре відомий читачам «Нової газети» Микола Галів з Нью-Йорка. Цих людей не дарма вважають в редакції «Нашої віри» добрими янголами, хоча декого з них вже й немає в живих...

Однак доброчинство їхнє живе та кличе, шановні читачі, проявити силу волі й духу, підставивши під хреста й своє плече. Долучитися до утримання на плаву часопису, який потрібен сьогодні Україні, мов ковток води, – і справді свята справа. З цим звертається до читачів-українців та земляків за кордоном невеличкий, але працелюбний, мов бджола, колектив редакції: допоможіть чим можете, аби часопис не замовк, а виконував свою духовно-просвітительську місію й далі.

Гроші можна надсилати через Western Union на ім'я редактора Раїси Лиші чи директора Орини Сокульської або передавати через друзів та знайомих. Адреса редакції для відвідувачів: м. Київ, вул. Межигірська, 21 (приміщення видавництва «Смолоскип»); для листів: Редакція газети «Наша віра», прізвисько та ім'я одержувача, аб/с 283, Головопшта, м. Київ, 01001, Україна. Телефон: (044) 425-68-06; e-mail: nashavira@ukr.net; веб-сайт: www.nashavira.in.ua

Редактор «Нашої віри» Раїса Лиша – поетеса з «досвідом» дисидентки, художниці, журналіст та істинна християнка в одній особі

ущерть наповненими церквами. Мабуть, люди знаходять в релігії те, на що не мають відповідей від політиків. Саме віра допомогла Америці уникнути голоду в роки Великої депресії, коли уряд виявився безпорадним перед кризою, хоч як не намагаються російські «аналітики» довести протилежне: голод у Штатах таки був! Що й справді утримало Америку над прірвою голоду в 1930-х, так це ота велика турбота про ближнього, якої вчить Христова заповідь і яка засіла в крові, жилах та помислах простого американця. Люди ділились останнім з подорожнім, що кидав ферму й мандрував з дітьми та вузлами до Каліфорнії. Навідувались до від-

ня Різдва було заборонено від 1651-го й каралося 5-шилінговим штрафом. Дарування поштовпо вирости до величини, за яку мало не билися. Німці, від 1680-х густо заселивши Мангетен та Пенсильванію, про Св. Миколая «забули» ще в Європі – під тиском лютеранства, проповідуючого верховенство над ним, зокрема в місії дарування, Христа-дитяти (Christkind). Протестанти-британці, обрізавши крила Св. Миколая, визнавали подарунки протягом «12-ти днів Різдва» і особливо на Новий рік. Ще якось старались шанувати Сінтер Клааса сім'ї голландців-старовірів, роздаючи дітям апельсини й імбирні пряники на вечерю 5 грудня. Отож Св.

*Це найкраще місце для
збереження ваших
ощадностей!*

Інтернет: www.sumafcu.org

**Завантажте наш мобільний додаток
для зручності контролю за рахунками!**

Шукайте **SUMA FCU Mobile**

- Депозит чеків
- Перегляд балансів та історії транзакцій
- Перекази між рахунками та оплата позичок
- Оплата рахунків та більше

Телефонуйте 914-220-4900.

Головне Бюро

125 Corporate Blvd
Yonkers, New York 10701
Tel: 914-220-4900
Fax: 914-220-4090
1-888-644-SUMA
E-mail: memberservice@sumafcu.org

Філія в Йонкерсі

301 Palisade Ave
Yonkers, NY 10703
Tel: 914-220-4900
Fax: 914-965-1936
E-mail: palisade@sumafcu.org

Філія в Спрінг Велі

16 Twin Ave
Spring Valley, NY 10977
Tel: 845-356-0087
Fax: 845-356-5335
E-mail: springvalley@sumafcu.org

Філія в Стамфорді

39 Clovelly Road
Stamford, CT 06902
Tel: 203-969-0498
Fax: 203-316-8246
E-mail: stamford@sumafcu.org

Філія в Нью-Гейвен

555 George St.
New Haven, CT 06511
Tel: 203-785-8805
Fax: 203-785-8677
E-mail: newhaven@sumafcu.org

Download our App!

**Завантажте наш мобільний додаток
для всіх ваших фінансових потреб**

Search for **Ukrainian Federal Credit Union**

- Deposit checks
- View balances
- Make transfers
- Pay bills & more!

877.968.7828

UKRAINIAN FEDERAL CREDIT UNION **УКРАЇНСЬКА** ФЕДЕРАЛЬНА КРЕДИТНА СПІЛКА

www.rufcu.org

MAIN OFFICE | 824 East Ridge Road, Rochester, NY 14621 | 585.544.9518 | fax 585.338.2980

BRANCH
LOCATIONS

ALBANY NY
518.266.0791

SACRAMENTO CA
916.721.1188

SYRACUSE NY
315.471.4074

BOSTON MA
781.493.6733

PORTLAND OR
503.774.1444

BUFFALO NY
716.847.6655

VANCOUVER WA
306.597.2096

WEBSTER NY
585.545.6276

Federally insured by NCUA | EQUAL HOUSING LENDER

У ГРОМАДІ

НАГОРОДИ МИЛОСЕРДЯ

Американські медики та волонтери, удостоєні відзнак Міністерства оборони України та грамот Посольства України в США

Напередодні різдвяно-новорічних свят у Вашингтоні вручили відзнаки Міністерства оборони України та грамоти Посольства України американським медикам та волонтерам, які допомагають розбудовувати систему медичного забезпечення в Збройних силах України та лікувати українських поранених у медичних закладах США. Посол України в США

Валерій Чалий та аташе з питань оборони при Посольстві України в США генерал-майор Володимир Гаврилов подякували американським волонтерам та медикам за їхній вагомий внесок у розбудову сучасної системи медичного забезпечення в Збройних Силах України та сприяння в організації лікування українських поранених в американських медичних закладах.

За час війни на Сході України більше 10 тисяч українських військовиків отримали поранення й потребують лікування та реабілітації.

Від імені Національної асоціації екстрених медичних техніків виступив колишній директор міжнародних програм Марк Луедер, а від імені волонтерів – голова організації Revived Soldiers Ukraine Ірина Ващук

ШПИТАЛІ УКРАЇНИ ПОТРЕБУЮТЬ НАШОЇ ДОПОМОГИ

Support Hospitals in Ukraine!

Команда проекту *Support Hospitals in Ukraine* збирає гроші на відправку до України медичного обладнання вартістю 400-600 тисяч доларів, яке безкоштовно надає найбільший постачальник відновленого медичного обладнання в США – Project C.U.R.E.

Підготовчі витрати й транспортування гуманітарного вантажу коштуватимуть близько 22 тисяч доларів. На сьогодні волонтерам вже вдалося зібрати приблизно третину необхідної суми.

Протягом 2015-2016-х років завдяки *Support Hospitals in Ukraine* доставлено три 40-футових контейнери з ме-

добладнанням та лікувальними матеріалами вартістю 1,6 мільйона доларів – його отримали лікарні Дніпра, Запоріжжя, Києва та міст прифронтової зони. Відправлення четвертого контейнера заплановано на січень-лютий нинішнього року. Детальніше: на сторінці *Support Hospitals in Ukraine* у Facebook.

МІС І «МІСІЯ»

«Міс Україна-2013» Анна Заячківська

Українська модель Анна Заячківська, яка вже півроку мешкає в США, готується до виставки власних картин у штаб-квартирі ООН, яку заплановано на лютий 2017-го року.

Анна Заячківська – українська модель, художниця, громадська активістка, володарка титулу «Міс Україна-2013», учасниця конкурсу «Міс світу», волонтерка Майдану, більшу частину свого «американського життя» займалася модельною діяльністю й показом сучасних вишиванок

від українських дизайнерів зокрема.

Але поміж тим готується до своєї першої мистецької виставки, яка відбудеться в нью-йоркській штаб-квартирі ООН, оскільки мріє, врешті, працювати на професійному рівні як художниця і вважає, що модельний бізнес для неї «не настільки значущий, як розвиток інших талантів».

Допомагають «Міс Україна-2013» українці Америки та громадська організація «Місія».

НОВА УКРАЇНІСТИКА В БІБЛІОТЕЦІ КОНГРЕСУ США

Колекцію всесвітньо відомої бібліотеки Конгресу США поповнено нещодавно виданою в Україні збіркою розсекречених документів державного архіву СБУ про національно-визвольну боротьбу українського народу та події, що передували гітлерівському вторгненню 1939-1941-х років.

Дружина посла України в США Людмила Мазука передає нові книги з україністики співробітнику бібліотеки американського Конгресу Юрію Добчанському

Збірку передано через старшого упорядника каталогів відділення слов'янських та германських мов Юрія Добчанського. У фондах цієї всесвітньо відомої бібліотеки, розташованої в Будинку

ім.Томаса Джеферсона, особиста колекція якого в 1814 році стала основою тепер однієї з найбільших книгозбірень світу, майже 147 млн. книг 450 мовами, серед яких і близько 400 тисяч україномовних.

РІЗДВЯНІ ДАРУНКИ ДЛЯ АМЕРИКАНСЬКИХ ДІТЕЙ З УКРАЇНИ

Учні й вчителі українських суботніх шкіл Парми з різдвяними дарунками, надісланими їм з України

До Дня Святого Миколая учні та вчителі українських суботніх шкіл Парми (штат Огайо) отримали дарунки з України – книги, підручники та методичні матеріали.

Цей особливий різдвяний вантаж було доставлено до США при сприянні Посольства України в США та за безпосередньої участі Науково-дослідного інституту українознавства Міністерства освіти й науки України. Вручила їх дружина

посла України в США Людмила Мазука в школі українознавства ім.Тараса Шевченка при православному соборі Св.Володимира в Пармі.

Сторінку підготувала Катерина Боруш

ЛИСТОНОША «НГ»

Наша адреса:

"NOVA ГАЗЕТА"

64-15 Dieterle Cres.
Rego Park, NY 11374

E-mail:

vlabunsky2002@yahoo.com

Христос рождається!
Славимо Його!
Дорогі у Христі!
Бажаю Вам, щоб Ви не тільки
під час Різдвяних свят, а й
повсякчас відчували проміння
Божого Благословення!
+ Павло, ЧСВВ
Єпарх Стемфордський

Христос рождається! Славимо Його!
Шановний пане Валентин, вітаємо вас з пре-
красними Різдвяними святами та Новим 2017-м
роком! Дякуємо Богові, що в нас, у діаспорі, є
така чудова, високопрофесійна й смілива газе-
та! Творчих успіхів Вам й благословенних свят!
З повагою,
дяк катедри Св. Володимира в Нью-Йорку
Богдан Сікора з родиною

Вітаємо вельмишановну громаду з Новим роком та
Різдвом Христовим!

Дякуємо всім, як в Україні та США, так і в інших куточках
світу за те, що були й залишаєтеся таким надійним опер-
тям у часи нелегких випробувань.

Низький уклін нашим славним воїнам, які несуть службу
на передовій або вже повернулися звідти, за вашу сміливість
та самовідданість, з якою захищаєте рідну землю! Щиро
віримо, що в ці різдвяні дні наші спільні молитви будуть
почуті й мир пануватиме в серцях та домівках, в Україні та
цілому світі!

Посольство України в США

Христос Рождається! Славимо Його!
Світова Федерація Українських Жіночих Організацій
(СФУЖО) сердечно вітає з Різдвом Христовим та Новим
2017 роком!

Нехай у цей благодатний час новонароджене Боже Ди-
тятко принесе мир та спокій нашому Батьківському краю
Україні та благословить ваші родини своїми щедрими
ласками. Нехай Різдвяна зоря принесе в кожную сім'ю щастя
й достаток, злагоду й любов!

Christ is Born! Glorify Him!

Орися Сушко,
голова управи СФУЖО

З Різдвом Христовим та Новим роком!
Веселих і щасливих свят бажають вам управа та
адміністрація Українського музею в Нью-Йорку!
Висловлюємо глибоку вдячність за вашу спів-
працю й щедрі підтримку нашого музею.

Рената Голод, голова управи
Марія Шуст, директорДорога редакціє! Шановні
колеги!

З Новим роком! З Різдвом
Христовим! Будьте здорові,
успішні, щасливі!

Щоб наша Україна вистояла
й перемогла!З повагою,
Лідія Корсун
з родиною
Нью-Джерзі

Вельмишановна редакціє!

Вітаємо вас з Різдвом Христовим та Новим ро-
ком!

Нехай новонароджене Дитячко Боже поблаго-
словить вас у цьому році, дасть міцне здоров'я,
злагоду, щастя, добробут! Щиро вдячні за вашу
сердечну підтримку!

Управа осередку СУМ
ім. генерала-хорунжого Т.Чупринки
Нью-ЙоркШановна та дорога редак-
ціє газети!

Вітаємо вас з Новим роком і
щиро бажаємо, щоб за мороз-
ними зимами приходили теплі
й сповнені надій весни, щоб
здоровилося й щасливо пра-
цювалося на газетярській ниві,
щоб не чахла кутя на Різдво, і
милисть Божа гріла ваші праз-
ники та будні!

Від душі,
Тетяна й Стівен Маккой
штат Іллінойс

Христос рождається! Славимо Його!

Бажаю панству Лабунських і «Новій газеті» всіх
Божих благ та щедрот, доброго здоров'я, щастя,
любові та успіхів у професійній діяльності! А ненці-
Україні –злагоди та миру!

З повагою,
Володимир Козіцький
ЙонкерсХристос рождається!
Славимо Його!

Радісних свят Різдва Христового та щасливого
Нового року бажає «Новій газеті» та її редакторам
Володимир Курило

з родиною
Штат МейнЗ Різдвом Христовим! З Но-
вим 2017-м роком!

Веселих та щасливих свят,
доброго здоров'я, миру, зда-
годи, Божого благословення!

Нехай різдвяне сяйво над
Америкою принесе мир і лю-
бов в усьому світі!

Христос народився! Славі-
мо Його!З найкращими побажання-
ми,
Тамара Цісельська
з родиною
Гадсон,
штат Пенсильванія

З Різдвом Христовим і Новим роком!

Хай диво Різдвяне і чар коляди,
Зерно золоте та солодкі меди,
Любов і надія наповнюють дім,
Христос народився! На радість усім!

Родина Зеліків
Нью-ЙоркВельмишановний пане ре-
дакторе!

Радісних свят Різдва Хри-
стового та щасливого Нового
2017-го року щирісердечно
бажаємо Вам, родині й газеті!
Пишіть і надалі правду у вашій
такій цінній газеті!

Богдан Качор
з родиною
Нью-Йорк

Дорогі посестри!

Ми прожили складний рік нашого життя: наша держава
та кожна родина пройшла свої випробування та подолала
негаразди. Ми стали сильнішими, а наша підтримка одна
одній – міцнішою. Ми радіємо нашим спільним зустрічам,
просимо поради у більш досвідчених, вчимося на кращому
досвіді та помилках

Міцного здоров'я, злагоди та добробуту в наших дер-
жавах та наших родині та досягти значних успіхів у світо-
вому жіночому русі в 2017 році! Щоб нас бачили, чули, з
нами радились, і щоб жінки крок за кроком піднімалися на
високі позиції в своїх громадах, державах та в світовому
співтоваристві!

Щоб Мати Божа допомогла Україні стати в ряд з достой-
ними країнами світу – бути демократичною, багатою краї-
ною, і щоб українці могли пишатись своїм походженням!

Щасливого Нового року!

ХРИСТОС РОЖДАЄТЬСЯ! СЛАВІМО ЙОГО!

З любов'ю,
Людмила Порохняк-Гановська,
голова Національної Ради жінок України

Шановний пане Лабунський !

Вітаю Вас і Вашу всю родину з Різдвом Христовим і Но-
вим 2017-м роком!Низький уклін Вам за працю і полум'яний привіт від
дивізійника!Орест «Гого» Слупчинський
Рай, штат Нью-ЙоркЩиро вітаю з новорічно-різдвяними святами всіх журна-
лістів і читачів тижневика!

З великою пошаною ставлюся до вашої нелегкої й дуже
відповідальної праці. Ваш тижневик – це яскрава перлина в
сучасному безкінечному інформаційному просторі.

Радісних і благословенних свят!

З пошаною, Люба Миктюк
Клівленд, штат Огайо

Вельмишановний пане редакторе! Від себе особисто
й своєї родини вітаю Вас, працівників, читачів цікавої й
такої потрібної «Нової газети», а через неї – всю українську
громаду з Новим роком та Різдвяними святами! Нехай
новонароджене Боже Дитячко у Вертепі принесе мир
і радість всім українцям! Нехай нарешті наша духовна
Батьківщина Україна звільниться від чужоземної агресії та
розвивається як українська, демократична, європейська
держава! Процвітання вашій газеті! Миру, злагоди, достат-
ку в Новому році та на довгі роки!

Тож колядки дзвінкої й куті смачної
Бажаю вам в різдвяно-новорічну тиху ніч!
Хай зірка Вифлеємська не згасає,
Христос рождається! Славимо Його всі!

Щиро,
Богдан Білий з сім'єю
Форт Лі, штат Нью-Джерзі

Шановний пане Лабунський!
Сердечно вітаю з Новим роком та Різдвом Христовим!
Зичу успіхів вашій газеті й миру – нашій Україні.
Надсилаю невеликий даток на прес-фонд і для воїнів АТО.

Мій брат Микола Кривий, який з родиною живе на Херсонщині, надіслав мені перед святами колядки й віншування, дописавши, «хоча в українській діаспорі, мабуть, не колядують, не щедрують і не засівають». Тож дозвольте засіяти у вашій хаті:

Через вкрите снігом поле я потрапив у хату,
В мене ноги так втомились, схожі вже на вату.
Взяв з собою жито, а також пшеницю,
Щоб завжди щедро росли хлібну пашницю!
Бог вам допоможе труднощі здолати,
Урожай зібрати, привезти до хати.
Урожаю гарного з року в рік бажаю,
Від щирого серця сію, посіваю.
Колосків великих, зернами налитих
Та возів з мішками борошном набитих.
Щоб від короваю стіл аж прогинався,
Кожен у родині вдосталь наїдався.
Поділитись хлібом із своїм сусідом,
Хай буде можливість пригостить обідом.
Цьому двору миру я завжди бажаю,
Сію, вію, посіваю, з Новим роком всіх вітаю!

З повагою, Володимир Кривий
Бріджвотер, штат Масачусетс

З Новим 2017 роком, Різдвом Христовим,
Маланкою, Василем та Водохрещем!
Нехай пишеться, нехай думається, нехай
прийде до вас справжнє визнання вдячних
читачів!

Коли Різдво прийде у вашу хату,
Щасливим сміхом сповниться ваш дім,
Подякуй щиро кожному солдату
молитвою... І мертвим, і живим...

З великою повагою, Ольга Мусієнко
Київ

Прийміть найкращі побажання з нагоди
Нового року і Різдва Христового!

Щиро дякуємо за ваші сповнені любові
серця! Хай Господь благословить вас і вашу
працю в новому році та пошле щастя, мир,
благополуччя, а нашій Україні – мир.

Мая й Софія Гладишко
Сейлем, штат Орегон

Христос рождається!
Щастя, здоров'я та Божих благ бажають
вам

Ярослав і Марія Кіцюк з родиною
Йонкерс

P.S. Прийміть наш даток на прес-фонд

Христос Рождається! Славимо Його!
З радістю йдемо від Різдва до Різдва, від-
криваючи Ісусові наші серця!
Щирісердечно вітаємо «Нову газету» з
Новим роком та Різдвом Христовим!
Ділитись з ближніми думками,
Вчуватись в щастя і біду.
Спасенні будете ділами
За мир, любов і доброту...

З любов'ю,
Марійська дружини
церкви Св. Юра
Нью-Йорк

Христос народився! Славимо Його!
Хай не чути придворних солодких співців
І не славлять Дитину вельможі,
Та з небес урочистий доноситься спів
Вість про те, що родився син Божий!
Не в готелі – під небом і чистим вогнем
Умивали його зорі світлом,
Бо ту славу не тільки увесь Вифлеєм –
Не вмістили б світлиці всі світу...

Дорога редакціє, прийміть найсердечніші вітання й
побажання з Новим роком і Різдвом Христовим!

З любов'ю й повагою,
Віра Фірсова з родиною
Сейлем, штат Орегон

ХРИСТОС РОЖДАЄТЬСЯ!

В РІЗДВЯНУ НІЧ, У ПЕРЕДДЕННЯ
НОВОГО, СВІТЛОГО ЖИТТЯ
ЗСИЛАЮТЬ ВСІМ БЛАГОСЛОВЕННЯ
МАРІЯ-МАТИ І ДИТЯ!

Щиро вітаємо Вас, вельмишановний пане Валентине,
Вашу дружину, синочка та усіх відданих працівників Нової Газети -
з РІЗДВЯНИМИ СВЯТАМИ!

Хай Вселенська Любов продовжує наповнювати Ваші серця
Світлом Знань та Краси, які Ви разом із невмирущим Словом
рідної мови будете й далі гордо нести в життя нашого народу!

Усіх Божих Ласк Вам, дорогенькі, на цілий Новий Рік та
на МНОГІ І СЛАВНІ ЛІТА!

З Любов'ю - Оксана Цісельська з Родиною. Пенсильванія, 2017 рік.

МІОК

Міжнародний інститут
освіти, культури
та зв'язків з діаспорою

2017

Дорогі друзі!

Прощаємося з Роком важким для нашої Батьківщини, ще одним роком війни.
Сподіваємося з Божої ласки на Рік Миру, Перемоги і Благословення.
Дякуємо за невтомну щедрі працю українців доброї волі, за їх жертвність і
героїзм.

Живемо з надією, що новонароджений Господь, який приходить до нас у славі
Вечерової Зірки, святвечора, трьох східних волхвів, коляди і ще дохристиянської
куті, подарує усім нам радість Різдва, Нового Року і щедрого Водохреща,
невичерпну наснагу, глибоку віру, міцне здоров'я, родинний достаток, затишок і
творчу працю.

Увійдемо з усім цим добром нації у Новий Рік.

Христос рождається!

Ірина Ключковська
від імені
Міжнародного інституту освіти,
культури та зв'язків з діаспорою

ДОВОКОЛА СВІТУ

Бритоголовий ковбой, більше схожий на пірата, однаково круглий, що завширшки, що заввишки, меланхолійно, в такт маньянному настрою острова, потягував ром з льодом, перепитуючи кожного, хто підходив до барної стійки: «Ви знаєте, де знаходиться Вайомінг?»

Ми цей тест пройшли успішно, випаливши знаюче: «Певне, що знаємо! Єловстоунський парк, Джексон-гол...»

– Ти знаєш, де є Вайомінг?
– приставав ковбой-пірат до

Домініканська Республіка – острів, де зимує літо

КРАЙ ТАЇНО, ДЕ ЗИМУЄ ЛІТО

чергової молодій жертви, яка зовсім не розуміла, що від неї хочуть, бо прилетіла сюди з якогось Рейк'явіку чи Копенгагену. Й не почувши схвальної відповіді, давав «наводящу» підказку: «А Колорадо? Теж не знаєш! А ти знаєш, що таке cold?».

Жертва розуміючи розпливлася в широкій усмішці.

– Оце і є Вайомінг! – радів ковбой-пірат, якому, напевне, просто потрібні були не стільки розуміючі співбесідники, скільки «сатисфакція», що десь там вдома, на його рідному ранчо зараз сніги-заметілі, холодно-прехолодно, а він тут, у шортах й босоніж, потягує під пальмою ром. Не прогадав, не прогадав...

Нью-Йорк у цей момент також був «Вайомінгом». Бо там також «cold». Мінус два градуси за Цельсієм, сніги й заметілі... Нарешті надумалась прийти зима.

На Пуерто-Плато також зима. Цвітуть яскраво-помаранчевими китицями тюльпанові дерева, співають пташки голосом нашої горлиці. Можливо, тому хлопчина, який продає на узбережжі кокосові горіхи, на наше запитання: «Яка зараз тут пора?» відповів, що «два дні тому закінчилася весна й розпочалося літо». Певне, що літо. Бо люди їдуть сюди по літо. Іншої пори для чужинців тут просто не буває. Хоча

Наша довідка: Домініканська Республіка (ісп. *República Dominicana*) – країна Карибського басейну, яка займає дві третини острова Еспаньола, на схід від держави Гаїті. Острів розташований на захід від Пуерто-Ріко та на схід від Куби й Джамейки. На півночі омивається Атлантичним океаном, на сході – протокою Мона, що відокремлює його від Пуерто-Ріко, на півдні – Карибським морем, а на заході межує з Гаїті.

Загальна площа – 48,4 тис. кв. км. Населення – понад 9 млн. осіб. До складу Домініканської Республіки входять 31 провінція та одна область. Столиця – Санто-Домінго. Тип державного устрою країни – представницька демократія.

Домініканці здебільшого зберігають іспанські традиції й мають змішане африкансько-європейське походження. 95 відсотків мешканців країни сповідують католицизм.

Клімат – тропічний, існує дуже невелика різниця температур у різні сезони; середньомісячна температура – 24-29 градусів тепла за шкалою Цельсія. Опади трапляються переважно наприкінці літа, збігаючись із сезоном ураганів. Щороку країну відвідують понад 5 мільйонів туристів з усього світу.

Солодке літо Домінікани

з пантелику збивають різдвяні ялинки, пишно прикрашені тими ж тюльпановими квітами, тільки штучними, й новорічні пластово-бездоганні вінки з червоними блискучими бантами, розвішені на королівських пальмах, немов гірлянди на П'ятій авеню.

Щось подібне, напевне, відчував і Христофор Колумб напередодні Різдва 1492 року, прийнявши здалеку цей острів за омріяну Індію. Його флагманське судно «Санта Марія» збілося з курсу, наскочило на риф і потонуло. Команді вдалося врятуватися, 39 членів екіпажу дісталися берега й оселилися на ньому. Поселення на честь Різдва назвали Навідад.

Але невдовзі після того, як Христофор Колумб, оговтавшись від трагедії, вирушив далі, матроси, котрі вирішили кинути якір у районі теперішнього міста Пуерто-Плато, пересварилися один з одним і з місцевими індіанами, бо внадилися викрадати їхніх жінок. У відповідь індіани напали на поселення, вбили всіх його мешканців, а їхнє майно спалили дотла. Як помсту за зганыблену землю й честь. Це була їхня земля. Вони прийшли сюди за 5 тисяч років до того, як Колумб дістався американського берега. Йшли кількома міграційними хвилями – з півострова Юкатан (сучасна Мексика) та Амазонії в Південній Америці. Й з часом

Пуерто-Плата. Звідси розпочалося «відкриття Колумбом Америки»

Історична частина Санто-Домінго

Скульптура Ісуса Христа на вершині Ізабель де Торрес – аналог скульптури в Ріо-де-Жанейро

Фото на згадку з корінними мешканцями острова

утворили новий, специфічний для цих островів етнос – таїно. Саме вони зустріли Христофора Колумба під час його першої подорожі в Америку, й саме їх великий мореплавець вважав мешканцями Індії, яку так на-полегливо шукав, мандруючи Атлантичним океаном.

Тоді в «бізнесових справах» Колумб залишив цей квітучий острів, але не забув про нього. Європейці повернулися сюди в 1493 році й заснували друге поселення, назвавши його Ізабель – на честь королеви. До вічного літа додався вічний іспанський пошук ельдорадо. Згодом доля усміхнулася їм і тут – несподівано поселення було відкрито поклади золота, видобутком якого й зайнялися іспанці. Цього разу вони були добре підготовлені – мали зброю, коней, собак і завдяки цьому доволі швидко підкорили індіан таїно, примусивши їх працювати на золотомі руднику.

У 1496 році брата Колумба Бартоломея було призначено губернатором острова, який почали називати Еспаньола.

Спочатку це був тільки морський порт Сан-Феліпе-де-Пуерто-Плата, але місто бурхливо розвивалося. Мешканці заробляли контрабандою й активно співпрацювали з піратами. З часом його почали називати «Нареченою Атлантики», потім Бурштиновим берегом. Однак зовсім не унікальний чорний бурштин зіграв історичну роль у долі острова, а золото. Після відкриття інших золотомісних жил у 1496 році Бартоломею Колумбу заснував місто Санто-Домінго – сучасну столицю Домініканської Республіки. Історики кажуть, що саме звідси розпочиналася колонізація Америки. Саме тут було збудовано перший університет, першу дорогу, першу фортецю. В 1990 році його історичну частину ЮНЕСКО оголосило культурною спадщиною людства. Маленькі звишні вулички, затишні майдани, приголомшливі автентичні колоніальні будівлі, через які проглядаються століття, від-реставровані пам'ятники старовини, які переносять у минуле... Сьогодні Санто-Домінго – це велелюдне місто, в якому мешкає більше 3 мільйонів осіб, і однойменний район країни.

...Тут і досі живе пам'ять про Колумбів, хоча Бартоломею Колумбу владарював тут недовго – і Христофора, і Бартоломея відкликали з Еспаньоли. Через наклеп своїх же. Новий губернатор Ніколас Овандо вжив жорстоких заходів проти індіанців: більшість вождів було підступно вбито, решта потрапили в рабство, де їх використовували для тяжкої праці. Голод, хвороби, висока смертність і жорстока експлуатація «таїнос», як називали їх іспанці, призвели до того, що вони масово залишали свої землі, втікаючи на інші острови Карибського архіпелагу.

Вдивляючись в обличчя сучасних мешканців Домініканської Республіки, ніяк не могли вловити їхньої ідентичності: шоколадно-землистий колір шкіри, й разом з тим майже грецький профіль обличчя, кучеряве мотузiane волосся й тонкі вуста... Але, вчитавшись у біографію країни, зрозуміли, що через 25 років після прибуття іспанців з декількох мільйонів таїно залишалося менш ніж 50 тисяч осіб. Через покоління вони змішалися з білими поселенцями та чорношкірими рабами й зникли як окремий етнос...

Після того, як вичерпалися поклади золота на острові й після захоплення Кортесом

Мексикі, увага іспанців до Санто-Домінго значно зменшилася. Тут залишилося усього декілька тисяч європейців і нащадків змішаних шлюбів іспанців та індіанців, які займалися розведенням худоби й обслуговуванням кораблів, що прямували до інших регіонів Америки. На острові Тортуга поблизу узбережжя Гаїті в цей час оселилися пірати Карибського моря – переважно англійці, які займалися грабунком іспанських кораблів. У змаганні за територію в Карибському морі французи почали підтримувати піратів і заохочувати їх селитися на острові. Поселившись на північно-західному узбережжі острова, пірати за підтримки Франції заснували в 1697 році власну колонію. Завдяки плантаціям цукрової тростини економіка колонії бурхливо розвивалася. Але потрібна була робоча сила. Й французи активно почали завозити на острів чорношкірих рабів з Африки. Тому сучасні домініканці – це переважно нащадки індіанців та іспанських колонізаторів та африканських рабів.

Є, правда, в цього острова й французька лінія долі, але пов'язана вона найбільше з Республікою Гаїті, яка займає одну третину його території. Є й американська.

Спілкуючись упродовж тижня з корінними мешканцями острова – офіціантами, покоївками, барменами, продавцями кокосів, інструкторами з підводного плавання, розмовляючи чи то про місцевий ром, яким славляться тутешні краї, чи то про погоду, яка приваблює не менше, кожна балачка все одно зводилася до Америки. Попри те, що ідентифікували ми себе з Україною. Але Україна для домініканців – це ще невідкрита terra, а от Америка – край омріяний. Коли ми запитували в екскурсовода, який віз нас в «глибинку», щоб показати, як виглядає автентична Reriblica Dominicana, чому один сусід животіє в халабуді без вікон і дверей (український селянин у такій і свиней тримати посоромився б), а другий – у добротному будинку, нехай і бетонному, але пофарбованому, охайному, з чистеньким подвір'ям, він відповідав: «Бо

той, другий, живе в Нью-Йорку, а сюди прилітає тільки, щоб перезимувати...»

Таксист, який віз нас з лево-вища до готелю, розповідав, що його донька живе у Мангетені, бармен на курорті констатував, що його брат грає в бейсбольній команді Бостона, дівчина, яка намагалася підписати нас на «членство» у цій відпочинковій імперії, хвалилася, що її дядько мешкає у Вашингтоні, за два квартали від Білого дому... Можливо, ці признання не така вже й фантастика. Бо в 1871 році Домініканська Республіка робила спробу приєднатися до Сполучених Штатів. І президент США Уїлліс Грант підтримував цю пропозицію, але Конгрес відхилив. Наприкінці XIX століття тут владарював генерал Улісес Еро, який також деякий час користувався американською підтримкою, аж доки не став жертвою свого корумпованого й жорстокого режиму й у 1899 році був убитий змовниками. Але й це не припинило хаосу на острові.

З початком XX століття в Домініканській Республіці відродилася цукрова промисловість, і багато американських інвесторів прибули в країну для налагодження ділових контактів. У 1916 році, коли з новою силою спалахнув безлад і протистояння політичних рухів, роль США стала знову більш помітною. Зокрема, було введено нові митні правила, які надавали більше можливостей американським інвесторам, котрі дедалі активніше інвестували в домініканську економіку, почала відбудовуватися інфраструктура республіки, поповнилася державна казна. Разом з тим почалося відновлення домініканської армії – поступово центр влади в країні перемістився від цивільних до військових. Зокрема, Рафаель Леонідас Трухільйо, командувач збройними силами і великий корупціонер, у 1930 році остаточно перебрав владу в країні. Використовуючи військо, він встановив репресивну диктатуру з широкою мережею шпигунів та інформаторів. Його влада в країні була настільки необмеженою, що він навіть перейменував столицю Санто-Домінго на Трухільйо. Диктатура Трухільйо тривала 30 років. 30 травня 1961 року Рафаеля Леонідаса Трухільйо було вбито. Також через змову. Однак дату його загибелі відзначають у Домініканській Республіці, як державне свято...

Домініканська Республіка – країна, яку важко збагнути з вікна п'ятизіркового курорту. Тому одного дня ми купили квитки на туристичний маршрут Outback, сіли в джип, схожий на БТР, і подалися в домініканську «глибинку». Але про те, що ми там побачили, – в наступному випуску газети.

**Катерина Кіндрась,
Валентин Лабунський
Нью-Йорк – Пуерто-Плата
– Нью-Йорк**

БЛАГОВІСТ

13-14 січня вертеп Української православної катедри Святої Трійці, що на Брум-стріт у Нижньому Мангетені, виступить на різдвяному фестивалі в штаті Мериленді, а 21-го – на фестивалі колядок у Нью-Джерсі.

Вертеп, як різдвяна театральна труппа, існує при Свято-Троїцькому храмі з ініціативи й за підтримки його пароха отця Тодора Мазура вже третій рік. Відтак, здійснилася ще одна мрія настоятеля катедри, який виношував цю ідею із самого початку свого священництва в цій церкві. Загалом, щороку більш ніж тридцять

НЬЮ-ЙОРКСЬКИЙ ВЕРТЕП ВИХОДИТЬ ЗА МЕЖІ ОДНІЄЇ ПАРАФІЇ

Славнозвісний вертеп Української православної катедри Св.Трійці в Нью-Йорку

осіб виходить на сцену, щоб відтворити Різдвяну історію. Серед них 19 акторів, 10 віншувальників, колядники. Отець Тодор Мазур

бере найактивнішу участь у всіх репетиціях, колядуваннях і віншуваннях. А Славо Косів забезпечує музичний супровід і святковий на-

стрій. Сценарій пишеться власними силами, костюми шийються також самими вертепівцями, але під керівництвом професійних дизай-

нерів Олени Рогальської та Оксани Годенюк.

«Вертепівці» з року в рік намагаються не тільки нести людям благу вістку про Христа, а й відтворити та підтримати українські традиції за кордоном, щоб через колядки, щедрівки, гагілки зберегти український дух, який єднає одновірців у спільну християнську громаду. Слава про вертеп Свято-Троїцької катедри вже вийшла далеко за межі парафії – цього року різдвяне дійство у його виконанні побачать і віряни церков Св.Андрія й Св.Володимира у Мериленді, біля столичного Вашингтону, Св.Пантелеймона й Св.Трійці в нью-йоркському Брукліні та на фестивалі «Коляда для Христа» в Бавнд-Бруку (штат Нью-Джерсі).

Оленка Гошовська

Щороку в різдвяно-новорічну пору Українська православна церква США винагороджує дітей Знам'янського сиротинця на Кіровоградщині своєю місією любові.

Цьогорічну місійну подорож (2016 Winter Mission Trip) традиційно очолив глава Консисторії УПЦ США, архієпископ Даниїл з благословення глави Української православної церкви США, митрополита Антонія. Група складалася з 11 осіб: диякона Миколи Зончака (теологічна семінарія Св.Софії в Бавнд-Бруку, штат Нью-Джерсі), Ольги Кофі (катедра Св.Андрія в Сильвер-Спрінг, штат Мериленд), Трейсі Галли (Українська православна церква Пресвятої Богородиці, Маккіс Рокс, штат Пенсильванія), Марка й Семюеля Гатал (церква Івана Хрестителя, Джонсон-ситі, штат Нью-Йорк), Кеті Бучарів (християнський табір Усіх святих, Емлентон, штат Пенсильванія), Метью Скачфілда (церква Св. Андрія Первозваного, Бостон, штат Масачусетс),

Юлії та Чарльза Еймсі (церква Св. Петра і Павла, Янгстаун, штат Пенсильванія), Ефраїна Кастро (церква-пам'ятник Св.Андрія Первозваного, Бавнд-Брук, штат Нью-Джерсі).

Крім рутинної роботи (допомоги під час реабілітаційних занять, спільних прогулянок, святкових розважових занять тощо), місіонери привезли дітям сиротинця й благу вістку – Святе Письмо та спеціально виданий для цих дітей з обмеженими фізичними й ментальними можливостями Консисторією УПЦ США маленький молитовник. Члени місійної групи молилися разом з цими дітьми, пояснюючи їм кожне слово молитви. Й цього року, вже вп'яте, вихованців Знам'янського дитячого будинку з різдвяною виставою завдяки американським добро-

ІЗ АМЕРИКИ З ЛЮБОВ'Ю

Різдвяна місія любові Української православної церкви США, очолювана владикою Даниїлом, до Знам'янського сиротинця на Кіровоградщині

діям відвідали актори Кіровоградського драматичного театру імені Кропивницького. Американські гості влаштували дітям «шоколад-

ну фабрику», де вони самі вчилися робити шоколад і ділилися ним з ближніми своїми. Крім святкових дарунків, аби полегшити їхню по-

всякденне життя, американські місіонери привезли 15 контейнерів дайперсів, 150 теплих ковдр, 300 фунтів м'яса та ін. Усе це стало можливим завдяки турботі вірян Української православної церкви США, яка створила також спеціальний фонд підтримки вчителів та фахівців-реабілітологів, які працюють у цьому закладі для дітей з обмеженими фізичними та ментальними можливостями.

Звертаючись до владики Даниїла та місіонерів зі словами вдячності, Тетяна Валько, директор дитячого будинку, просила передати в далекій Америці найщедріші слова вдячності та найтепліші різдвяні вітання всім, хто віддав частинку свого серця обділеним долею дітям Знам'янського сиротинця.

«Ми просто робили те, чому навчав Ісус Христос, намагаючись дати зрозуміти цим дітям: Бог любить вас і ми любимо вас також», – сказав владика Даниїл, підсумовуючи результати десятиденної місійної подорожі в Україну.

Прес-служба УПЦ США

АДВОКАТ СЕРГІЙ ГОШОВСЬКИЙ

- ◆ Купівля-продаж нерухомості, бізнесу
- ◆ Імміграційне право
- ◆ Заповіти, трасти

Hoshovsky Law Firm, 347 Fifth Avenue, Suite 1009, New York, NY 10016
(212) 532-8600 (212) 532-8601 Fax: (212) 208-4509

УКРАЇНСЬКИЙ ІМІГРАЦІЙНИЙ ЦЕНТР PALLADA

Заснований 1992

- Грінкарти (одруження, праця, об'єднання сімей, та ін.)
- Грінкарти через працевдавця (Labor Certification)
- Оформлення документів для Візового Центру (NVC)
- Оформлення документів для вигравших у лотереї DV
- Отримання дублікату вигравшу у лотереї DV
- Візи нареченого або нареченої (K1)
- Робочі візи строком до шости років (H1B)
- Відновлення картки реєстрації прибуття до США (I-94)
- Продовження терміну перебування та зміна віз

- Довіреності та заяви
- Апостиль
- Нотаріус
- Травел паспорти для володарів грінкарт
- Натуралізація
- Громадянство
- Переклади документів
- Запрошення для тимчасового візиту в США

За інформацією відносно робочих годин
або для призначення Вашого візиту
просимо дзвонити за номером (212) 387-8683

98 Second Avenue, #2-A, New York, NY 10003

Tel.: (212) 387-8683 • Fax: (917) 522-9587 • E-mail: pallada@comcast.net

УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ СПОРТУ І ЗАЛ СЛАВИ

запрошують старшокласників, студентів коледжів,
громадян похилого віку для праці в музеї, який знаходиться у Виппані (штат Нью-Джерсі).
Праця щосуботи й щонеділі з 12-ї год. дня до 6-ї год. вечора.

Прохання надсилати резюме за електронною адресою: UKRSPORTHOF@gmail.com, або зателефонувати: (973) 919-1322

"Нова газета" – український громадсько-політичний тижневик. Видається з жовтня 2008 року в Нью-Йорку. Видавець і головний редактор – Валентин Лабунський. Власний кореспондент у США – Катерина Кіндрас. Власний кореспондент в Україні – Василь Туглук. Дизайн – Ukrainian Media Group, Inc.

РЕКЛАМА Й ПЕРЕДПЛАТА ПРИЙМАЄТЬСЯ ЗА ТЕЛ.: **718-275-2503, 917-324-0359**. Відповідальність за зміст рекламних матеріалів та оголошень несуть рекламодавці. Адреса редакції: 64-15 Dieterle Cres. Rego Park, NY 11374. Електронна адреса: vlabunsky2002@yahoo.com. Інтернет сторінка: WWW.NOVAGAZETA.INFO

"Nova gazeta" – the Ukrainian weekly. Established October 2008 in New York. Publisher and editor-in-chief – Valentyn Labunsky. Correspondent in USA – Kateryna Kindras. Correspondent in Ukraine – Vasyi Tuhluk. Design – Ukrainian Media Group, Inc.

The publisher may not have the same standpoints with the author of a printed material. Authors of printed materials are fully responsible for the content of their commercial Ads. Editorial Office: 64-15 Dieterle Cres. Rego Park, NY 11374. Advertising Department: Tel.: 917-324-0359. E-mail: vlabunsky2002@yahoo.com. Website: WWW.NOVAGAZETA.INFO. Ціна договірна.

Дзеркало

СІЙСЯ-РОДИСЯ...

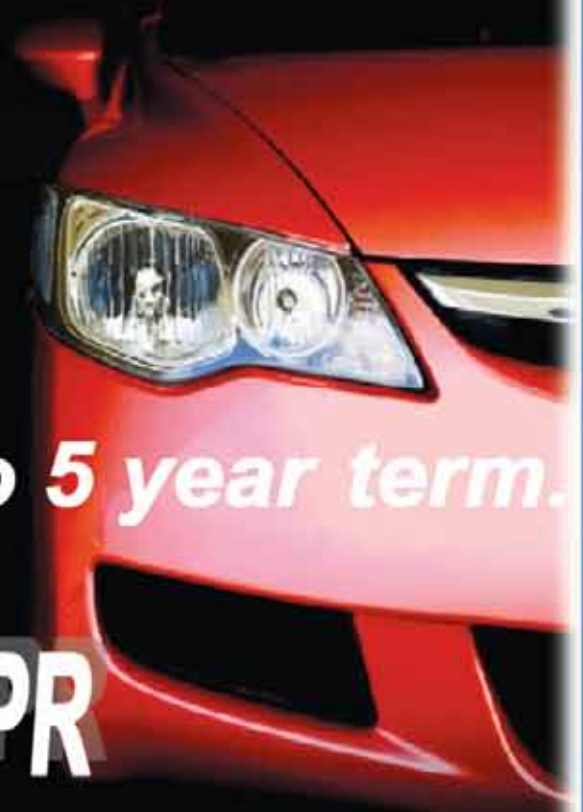
Сійся-родися, жито-пшениця,
На щастя, на здоров'я, на Новий рік,
Щоб вам вродило, краще ніж торік!
У полі – зерном, у домі – добром,
У печі – пирогами, на столі – хлібами,
Хай буде ваша хата радістю багата,
Хай славиться добром, медом, пивом і вином,
Смачними пирогами та щасливими піснями,
І хай сіяє вам невступно
Христова зірка восьмикутна,
І хай сіяє вам щоднини
Наша слава Україна!

**Looking to buy
a new car?**

New car* loan special – up to 5 year term.

1.99% APR

AUTO LOANS

SELF RELIANCE NEW YORK Federal Credit Union

A full service financial institution serving the Ukrainian American community since 1951.

MAIN OFFICE: 108 SECOND AVENUE NEW YORK, NY 10003
Tel: 212 473-7310 Fax: 212 473-3251

E-mail: Info@selfreliancenyc.org; Website: www.selfreliancenyc.org
Outside NYC call toll free: 1-888- SELFREL

Conveniently located branches:

KERHONKSON: 6329 Route 209 Kerhonkson, NY 12446 Tel: 845 626-2938; Fax: 845 626-8636

UNIONDALE: 226 Uniondale Avenue Uniondale, NY 11553 Tel: 516 565-2393; Fax: 516 565-2097

ASTORIA: 32-01 31ST Avenue Astoria, NY 11106 Tel: 718 626-0506; Fax: 718 626-0458

LINDENHURST: 225 N 4th Street Lindenhurst, NY 11757 Tel: 631 867-5990; Fax: 631 867-5989

SRNYFCU NMLS# 699320

*New cars – up to 85% of Purchase Price, \$50,00 maximum per loan.